

Stezičice

STEZICE - šolski časopis za radovedne - LETNIK 37 - ŠTEVILKA 1 - JUNIJ 2006

IMELI SMO KULTURNI DAN

Breda Košir, D3.a

Zjutraj smo prišli v šolo ob isti uri kot k pouku. Učiteljica nam je prebrala pravljico. Potem smo imeli malo odmora in po odmoru smo delali srčke. Po malici smo se odpeljali v Prešernovo gledališče. Ogleдали smo si predstavo Pastirica in dimnikar. Predstava je predstavila pastirico in dimnikarja, ki sta bila zaljubljena in sta se hotela poročiti. Kitajec je hotel, da bi se poročila s četovodjem. Po koncu predstave smo šli nazaj v avtobus in se odpeljali nazaj v šolo. Vzeli smo nahrbtnike in šli domov. Predstava mi je bila zelo všeč.

**MATERINSKI DAN
NA PODRUŽNIČNI ŠOLI KOVOR**

Barbara Jerman

Da bi se vsaj nekoliko oddolžili našim zlatim mamam, smo jim na OŠ Kovor pripravili prijetno presenečenje ob materinskem dnevu... Zbrali smo se, da damo materinskemu dnevu pečat praznika in tako izrazimo ljubezen do naših mam, o katerih govori toliko slovenskih pesmi, o katerih je nešteto skladb, katerim so posvečene poezije, o katerih govorijo romani, o katerih se zgodovina vedno izreka. Učenci so se jim predstavili z deklamiranjem pesmi, igrali so na različne instrumente, plesali znane in manj znane plesse ter odigrali nekaj hecnih prigod. Program pa so popestrili z nastopom pevskega zbora ter z muzikalom Maček Muri.

Prizorišče smo okrasili s portreti naših mamic

LIKOVNI KROŽEK

Irena Japelj

Na likovni krožek se nas je vpisalo 22 učencev iz 1.,2.,3. razreda devetletke. Prihajali smo enkrat na teden in ustvarjali eno uro, če pa je bilo potrebno, smo podaljšali. Risali smo, slikali, strigli, lepili, oblikovali glino, das maso... Nismo pozabili tudi praznikov in voščilnic. Nastalo je veliko lepih izdelkov, ki smo jih sproti odnašali domov.

Jan Benedik, D3.b

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica, Begunjska
cesta 2, 4290 TRŽIČ
Tel.: 04 597 17 60
Fax.: 04 597 17 70
E-mail: steziice@guest.arnes.si
<http://www2.arnes.si/~obisticakr>

ODGOVORNA UREDNICA:

Dina Pintarič

NASLOVNICA: Matic Kozinc, 9.c

FOTOGRAFIJE: Matic Kozinc, 9.c,
Žan Dolinar, 5.c, Domen Malovrh, 5.c,
Anže Šlibar, 7.a, Miha Prestor, 7.a,
Dina Pintarič – člani FOTO-VIDEO krožka

OBLIKOVANJE: Dina Pintarič

TISK: Art Pro d.o.o., Ljubljana

NAKLADA: 570 izvodov

VTISI O ŠOLI V NARAVI

Špela Zadnikar, 4.a

Letos smo se v šolo v naravi odpravili v Kranjsko Goro. Ker zelo rada smučam, sem bila zelo navdušena. Še boljše sem se naučila smučati, najbolj pa mi je ostalo v spominu, ko smo odšli v disko.

Ožbej Kuhar, D3.b

Katarina Legat, 4.a

V šoli v naravi smo se imeli lepo. Ko smo prišli v Kranjsko Goro, smo odložili prtljago. Potem smo pojedli kosilo. Po kosilu smo odšli proti smučišču. Najprej smo se spustili posamezno, da so nas ocenili, v katero skupino spadamo. Mi smo imeli učiteljico Jano. Največkrat smo se vozili s štirisedežnico. Drugi dan smo smučali skoraj ves dan. Bili smo premočeni. Zvečer smo šli v iglu, ki so ga naredili učitelji. Učitelj Peter nam je pripovedoval, kako se pod iglujem preživi več dni. Naslednji dan smo bolj malo časa smučali, saj smo si šli pred kosilom ogledat reševanje izpod plazov. Po kosilu smo šli v Tamar. Drugo jutro smo vstali bolj zgodaj, da smo se pripravili. Takoj po zajtrku smo odšli smučat. Smučali smo v Podkorenu. Po kosilu smo odšli na avtobus in se odpeljali domov.

Anže Primožič, D3.b

Jernej Švab, 4.a

Ponedeljek, 16. 1. 2006

Zjutraj ob 8.45 smo se zbrali pred šolo in se odpeljali v Kranjsko Goro. Tam smo odložili prtljago in odšli na sestanek. Po sestanku smo odšli smučat, kjer sem 2x padel. Skupaj smo si šli ogledat lavinske pse, kjer so nam pokazali, kako psi iščejo zakopane ljudi. Potem smo odšli na večerjo, kjer je zmanjkalo elektrike.

Torek, 17.1.2006

Danes smo se zbudili ob 7.15 pozajtrkovali in odšli na smučišče. Po smučanju je bilo odlično kosilo. Nato smo odšli v Tamar. Ko smo se vrnili, smo povečerjali in pisali pismo domov. Ko smo napisali pisma, smo imeli interesne dejavnosti, nato pa smo utrujeni odšli spat.

Sreda, 18. 1. 2006

Danes zjutraj smo odšli na ogled Kranjske Gore. Ogledali smo si hotele, apartmaje in alpsko hišo. Popoldne smo odšli smučat, imeli smo se zelo lepo. Po smučanju smo odšli v sobe, malo smo jih pospravili potem, pa smo odšli v skupni prostor. Nato smo odšli v trgovino in se vrnili v sobe.

Katja Šober, D3.b

Tara Kenda, D3.b

Četrtek, 19. 1. 2006

Zjutraj smo vstali in odšli na zajtrk. Ko smo pojedli, smo odšli smučat. Med smučanjem so nam ocenili sobe, dobili smo 9. Odšli smo v sobe, se preoblekli in začeli reševati učne liste. Potem smo imeli odmor, medtem sva s Klemenom vrgla vrata s tečajev. Morala sva stati na hodniku, potem pa je učiteljica rekla, da greva lahko z njimi v disko. Zelo je bilo lepo.

Petek, 20.1.2006.

Zjutraj smo bili zelo žalostni, saj je bil to zadnji dan šole v naravi. Že zjutraj smo spakirali. Po malici smo odšli na smučišče. Peljali smo se s štirisedežnico. Bilo je zares lepo. Po smučanju smo odšli na kosilo, ki je bilo zares odlično. Ko pa smo pojedli, pa smo nekoliko žalostni (ker je bil konec šole v naravi) odšli domov. Tam so že bili starši, ki so komaj čakali, da se vrnemo. To je bila zares nepozabna šola v naravi.

Anita Dežman, D3.b

Nina Slapar, D3.b

MLADI RAZISKOVALCI

POROČILO

Dina Pintarič

V soboto, 6. maja 2006, se je na Srednji elektro in strojni šoli v Kranju odvijalo regijsko srečanje mladih raziskovalcev gorenjskih osnovnih šol v okviru projekta GIBANJE ZNANOST MLADINI.

Srečanja so se udeležili tudi mladi raziskovalci iz OŠ Bistrica z osmimi raziskovalnimi nalogami s področij geografije in geologije, slovenskega jezika in književnosti ter sociologije.

PODROČJE: Geografija in geologija

NASLOV NALOGE: DEMOGRAFSKA SLIKA
NASELIJ NAŠEGA ŠOLSKEGA OKOLIŠA

IZVAJALEC: Sara Likozar, Tina Rozman
ŠOLA: OŠ Bistrica

MENTOR: Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc.,
Dina Pintarič, dipl. org. inf

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Demografija je veda, ki proučuje značilnosti prebivalstva. V raziskovalni nalogi so prikazane značilnosti prebivalstva, ki živi na območju šolskega okoliša Osnovne šole Bistrica, to je v 14 naseljih, na desnem bregu reke Tržiške Bistrice, južno od Tržiča. Šolski okoliš naše šole je med tremi osnovnimi šolami v občini Tržič največji glede na število naselij in število prebivalcev. Demografski prikaz zajema gibanje števila prebivalstva skupno in po posameznih naseljih in sestavo prebivalstva glede na različne biološke in družbene značilnosti. Ker sva izbrali za proučevano območje šolski okoliš, naju zanima tudi, kakšen je trend glede števila učencev naše šole, ki je odraz starostne sestave prebivalstva.

DOSEŽEK: 3. mesto

PODROČJE: Geografija in geologija

NASLOV NALOGE: USIHANJE ŽIVLJENJA
MESTNIH SREDIŠČ NA PRIMERU TRŽIČA

IZVAJALEC: Željka Ristič
ŠOLA: OŠ Bistrica

MENTOR: Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc.,
Dina Pintarič, dipl. org. inf

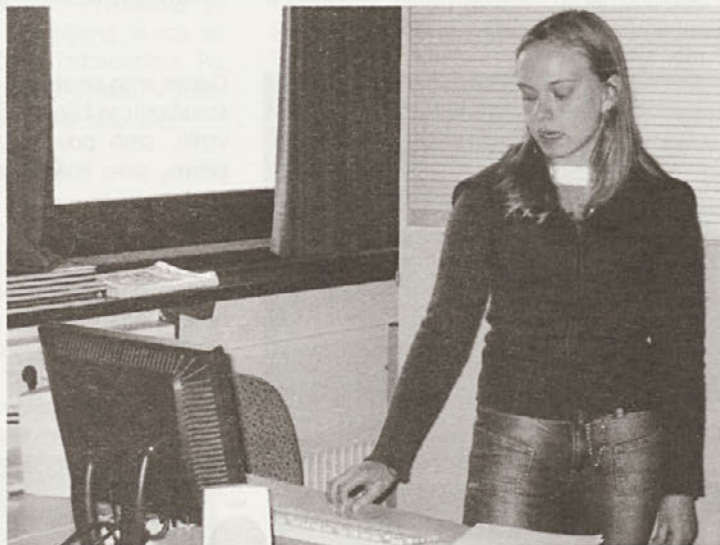
POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Živeti v starem mestnem jedru, v središču mesta, je bilo nekdanj privilegij bogatih meščanov, v zadnjih desetletjih pa se mestna jedra praznijo. Kvaliteta življenja v starih hišah, potrebnih popravila, brez

izolacije, s pomanjkanjem prostora in parkirišč, je nižja kot na obrobjih mest, kamor se seli tako prebivalstvo

kot dejavnosti. Kakšna je sestava prebivalstva in katere dejavnosti so v mestu še zastopane, sem raziskala na primeru Tržiča, kjer opažamo, da se trgovine in drugi lokali v mestu zapirajo in da so nekatera stanovanja prazna. Ali se zavedajo problematike razvoja mestnega središča in kakšna je strategija razvoja mesta Tržič, sem povprašala predstavnike občinske oblasti. Med meščani pa sem ugotavljala, kako so zadovoljni s kvaliteto življenja v samem mestu.

DOSEŽEK: 4. mesto

PODROČJE: Geografija in geologija

NASLOV NALOGE: PREPOZNAVNOST SLOVENIJE V BIOLOŠKI PESTOSTI

IZVAJALEC: Marijana Livk, Eva Praprotnik

ŠOLA: OŠ Bistrica

MENTOR: Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc., Dina Pintarič, dipl. org. inf

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Pestrost Slovenije se kaže tudi v ogromnem številu rastlinskih in živalskih vrst. Predvsem so zanimive tiste, ki so omejeno razširjene. Med najbolj znanimi slovenskimi endemiti so človeška ribica, soška postrv, kranjski jeglič, zoisova zvončnica. Prav gotovo so posebne tudi tiste rastlinske in živalske vrste, katere poreklo izvira z območja Slovenije. Saj poznate naprimer lipicanca, kranjsko čebelo, bovško ovco, kraškega ovčarja, kranjsko lilijo? Predstavlja izbrane slovenske endemite in vrste s slovenskim poreklom, na primeru kranjske čebele pa prikazujeva tudi problematiko varovanja in zavarovanja posebnih vrst ter dejavnike, ki povečujejo njihovo ogroženost.

DOSEŽEK: 5. mesto

PODROČJE: Sociologija

NASLOV NALOGE: ELEKTRONSKA GLASBA MED NAMI

IZVAJALEC: Maja Bajd

ŠOLA: OŠ Bistrica

MENTOR: Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc., Dina Pintarič, dipl. org. inf

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Techno, house, trance so le nekatere zvrsti elektronske glasbe, katere namen je povzročiti pri poslušalcih intenzivno vzdušje in občutke. Pri nas je tovrstna glasba sestavni del zabave mladih šele zadnji dve desetletji, medtem ko začetki elektronske glasbe segajo v leto 1920 na anglosaksonsko govorno področje, osnova razvoja pa je izum instrumenta sintisajzer. Elektronsko glasbo predstavljam kot vrsto kulture, njene posebnosti, zgodovino in najpomembnejše predstavnike tovrstne glasbe. Z raziskavo skušam ugotoviti vzroke za dvig popularnosti tovrstne glasbe, predvsem med mladimi, saj si zabave mladih brez tovrstne glasbe ne predstavljam. Hkrati pa bom na osnovi intervjuja z znanimi DJ-i in anketiranja poslušalcev različnih starosti ovrednotila, katere so dobre in slabe strani te glasbe oziroma prireditvev.

DOSEŽEK: 2. mesto

PODROČJE: Sociologija

NASLOV NALOGE: ANOREKSIIJA KOT MOŽNA NEGATIVNA POSLEDICA PREHRANSKIH NAVAD MLADOSTNIKOV

IZVAJALEC: Tjaša Špendal

ŠOLA: OŠ Bistrica

MENTOR: Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc.,
Dina Pintarič, dipl. org. inf

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Doba mladostništva ali adolescence je za večino mladih doba velikih sprememb, razburljivih dogodkov, nasprotovanj avtoritetam in tradiciji, iskanja samega sebe, svoje identitete. To je tudi doba, ko si nikakor nismo všeč. Prepričani smo, da bomo lepši in srečnejši z bolj vitko postavo, s tolikimi kilogrami kot nam kažejo ustrezne tabele. Zato se prehranske navade mladostnikov spreminjajo, največkrat z opuščanjem obrokov, s štetjem kalorij, tudi s stradanjem. Med možnimi posledicami zadnjega je tudi anoreksija. V kakšnem obsegu je ta bolezen razširjena med mladimi, sem poskušala ugotoviti z raziskavo med devetošolci in gimnazijci, predstavljen pa je tudi pogled zdravnika na problem anoreksije med mladostniki.

DOSEŽEK: 3. mesto

PODROČJE: Sociologija

NASLOV NALOGE: SMO S ČOKOLADO LAHKO ZASVOJENI?

IZVAJALEC: Maša Vertelj, Nastja Šrmpf

ŠOLA: OŠ Bistrica

MENTOR: Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc.,
Dina Pintarič, dipl. org. inf

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Vsak človek ima nekaj, kar obožuje, ali pa mu predstavlja užitek, uteho, drobno pregreho. Pretirana navezanost nanjo lahko vodi v odvisnost ali zasvojenost. Kaj je v čokoladi, da daje »čarobno« moč za premagovanje strahu, dviganje samozavesti, izboljševanje počutja in praviloma ni bojzani, da bi ji pretekel rok trajanja, če je na dosegu naših rok? Katere so sestavine čokolade, vrste čokolad, postopek izdelave nekoč in danes, sva med drugim spoznali v tovarni čokolade. Ali so ljudje s čokolado tudi zasvojeni, sva povprašali ljudi različnih starosti, v pogovoru z zdravnikom pa spoznali tudi nevarnosti pretiranega uživanja čokolade ali drugih sladkarij.

DOSEŽEK: 5. mesto

PODROČJE: Sociologija

NASLOV NALOGE: ALI JE REVŠČINA GLOBALEN ALI TUDI LOKALEN PROBLEM?

IZVAJALEC: Saša Kos, Karin Podlipnik

ŠOLA: OŠ Bistrica

MENTOR: Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc.,
Dina Pintarič, dipl. org. inf

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Revščina pomeni, da uživanje človekovih pravic na ekonomskem, socialnem, kulturnem področju ni popolno in učinkovito. Odsotnost ustrezne zdravstvene oskrbe, izobraževanja, hrane, ustreznega bivališča, dela, zadovoljivega življenjskega standarda so le nekateri kazalci revščine in socialne izključenosti. Prikazujeva predvsem problem revščine med otroki in mladimi, ki je pereč v različnih delih sveta. Ali je tudi pri nas? Kako se kaže revščina med nami in zakaj o revščini ne govorimo, jo prikrivamo? Obiskali sva izpostavlo organizacije UNICEF, ki zbira podatke tudi o revščini med populacijo slovenskih otrok

DOSEŽEK: 6. mesto

PODROČJE: Slovenski jezik in književnost

NASLOV NALOGE: KRONIKA ŠPORTNO PLEZALNEGA ODSEKA TRŽIČ

IZVAJALEC: Tjaša Špendal, Marijana Livk

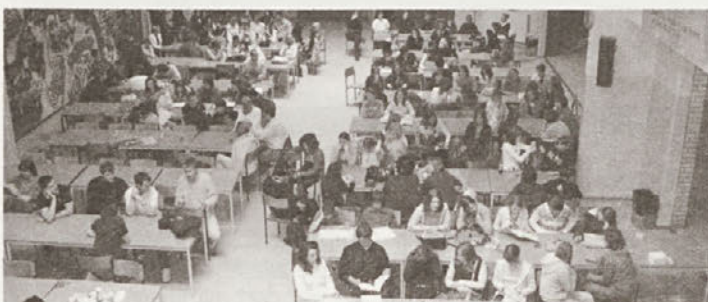
ŠOLA: OŠ Bistrica

MENTOR: Tanja Ahačič, pred. učit., Dina Pintarič, dipl. org. inf

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Mladi se v prostem času ukvarjamo z mnogimi stvarmi, ki bogatijo naše življenje. Člani Športno plezalnega odseka Tržič so zelo uspešni plezalci, kar so dokazali na mnogih tekmovanjih. Da ti rezultati ne bi šli v pozabo, sva jih zapisali. Sledili sva časovnemu zaporedju dogodkov in tako je nastala kronika

DOSEŽEK: 2. mesto

OBISKALI SMO LEGOLAND

Tia Dobre, Romana Kerin in Tjaša Mikulandra

V soboto, 22.4.2006, ob 3. uri zjutraj smo se učenci, ki obiskujemo izbirni predmet nemščina, odpravili v Legoland. Do Legolanda smo se vozili približno 6 ur. Že v avtobusu smo veselo klepetali, zato skoraj nobeden ni spal. Med potjo smo si kar iz avtobusa ogledali lepote teh prečudovitih krajev pod Alpami. Vodič Grega nam je povedal veliko zanimivega o Bavarski. Okoli 10. uri zjutraj smo prispeli v Legoland. Tam je šel naš vodič najprej po karte in nato smo se šli lahko potepat. Videli smo vse mogoče naprave in nekatere tudi obiskali:

- zmaja (vlakec zmaj v gradu),
- čoln po slapu (čoln, ki se pelje po vodi in nato z vso hitrostjo po slapu navzdol),
- vlak smrti,
- različne vrtiljake,
- itd.

V Legolandu je vsak našel vsaj nekaj po svojem okusu. Tistim z veliko željo po adrenalinu so bili na voljo grozljivi vlaki smrti, za bolj strahopetne pa ostala igrala. V Legolandu smo bili (samo) do 15. ure, nato smo se odpravili proti mestu München, kjer smo si ogledali olimpijski stolp.

Z dvigalom smo se peljali na približno 190 m (skoraj do vrha stolpa), s katerega je prelep razgled na mesto. Z vrha stolpa smo lahko videli tudi olimpijski stadion. Ura je bila že skoraj 18., zato smo se počasi odpravili proti domu. Med potjo smo si pripovedovali šale in peli pesmi. Največ jih je povedal Miha Ogris, vendar so tudi ostali povedali veliko dobrih šal. Domov smo prišli malo čez polnočjo.

Skratka splečalo se je iti na prečudovit izlet v Nemčijo.

Manca Kranjec, 8.b

Am Samstag um 3:30 Uhr fuhren wir nach Legoland. Im Bus redeten wir viel, hörten Musik, schliefen,... Wir kam nach Legoland um 10:30 an. Legoland in Deutschland ist sehr ähnlich wie Legoland in Dänemark. Das originale Legoland ist in Dänemark und dort gibt es etwas mehr Sachen. Ich war dort mit Eltern und

meinem Bruder. Legoland Danemark ist ubrigens kleiner als Legoland in Großbritannien. Im Legoland Deutschland hatten wir viel Spaß! Ich war dort mit Kim, Katja, Nastja, Sara und Nena. Ich hoffe, dass wir Legoland auch nächstes Jahr besuchen, obwohl die Fahrt lange ist.

Eva Srečnik, 8.b

Wir waren in München vorigen Samstag. Wir hatten viel Spaß. Wir sahen große Spielzeuge aus Lego Würfel. Wir fuhren mit dem Bus. In Bus hatten wir Spaß; wir hörten Musik, wir sangen, wir schliefen, wir aßen ... Nach Legoland kamen wir um fünf vor halb elf. In Legoland waren wir auf vielen Ringelspielen. Nach München kamen wir um fünf Uhr. Wir besuchten dort den Olympischen Turm, in dem es eine schöne Aussicht auf München gab. Ich hatte einen wunder schönen Tag!

V DEŽELI ČAROVNICE URŠULE

Učenci 1. a

NINA BOHINJC: V DEŽELI ČAROVNICE URŠULE JE BILO ZELO LEPO. NAJBOLJE MI JE BILO, KO SEM SKRIVALA KOŠČKE SESTAVLJANKE.

GAJA PAZLAR: V DEŽELI ČAROVNICE URŠULE MI JE BILO ZELO LEPO. ŠKODA, KER SEM IZGUBILA KAPO.

MARUŠA BEŠTER: NABIRALI SMO RUDO, KI SO JO IZGUBILI PALČKI.

MATEJ JAGODIČ: VŠEČ MI JE BILA HIŠICA, V KATERI SO ŽIVELI PALČKI. IGRALI SMO SE OB NJEJ. ZRAVEN JE BILA MUČA.

VILI GRDIČ: NAJBOLJ SO MI BILI VŠEČ COPATKI V HIŠICI PALČKOV.

ALEN BEŠIČ: V HIŠICI SO BILE MAJHNE POSTELJICE. BILO JIH JE SEDEM.

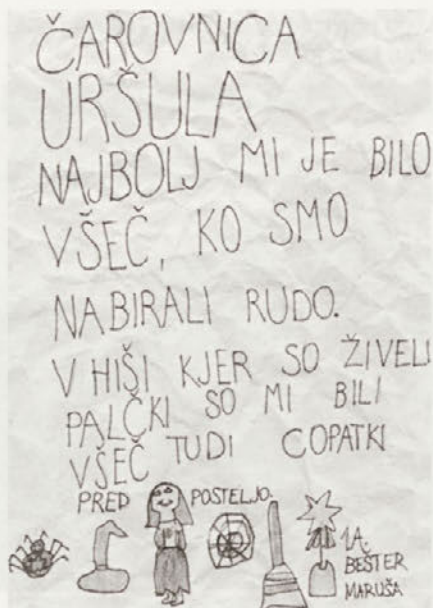
LUKA BOSMAN: TUDI PRIBOR JE BIL V HIŠICI ZELO MAJHEN.

MANICA KOSTEVC: NA POTTI DO DEŽELE ČAROVNICE URŠULE SEM VIDELA VELIKO KONJIČKOV.

KARIN TANACEK: NAJBOLJ MI JE BILO VŠEČ, KO NAS JE HUDOBNA KRALJICA LOVILA.

DIJANA BIŠČEVIČ: VŠEČ STA MI BILI SNEGULJČICA IN ZAČARANA MUČA.

LAN MEDVED: NA IZLETU MI JE BILO VSE VŠEČ.

IZDELOVALI SMO GREGORČKE

Učenci 1. a

SODELOVALI SMO NA NATEČAJU **VODNI DETEKTIV**. TEMA LETOŠNJEGA NATEČAJA JE BILA »RIBE«. IZDELALI SMO PLAKAT V OBLIKI STRIPA. RIBE PRIPOVEDUJEJO, KAKO SPUŠČANJE GREGORČKOV VPLIVA NA NJIHOVO ŽIVLJENJE. PLAKAT SMO IZDELOVALI PRI DODATNEM POUKU. VODNI DETEKTIVI SMO BILI UČENCI 1.A Z UČITELJICAMA.

ZLATI SONČEK – KOLESARIMO IN ROLAMO

Učenci 1. a

ALJOŠA CRNOVIČ: V ŠOLO SEM PRIPELJAL KOLO. VOZILI SMO SE NA IGRIŠČU. POSTAVLJENE SO BILE OVIRE. MED VOŽNJO SEM SE MORAL SKLONITI IN PELJATI PREKO DESKE-GUGALNICE.

VITAN ZAVRL: S KOLESOM SEM SE PRIPELJAL V ŠOLO IN GA POSTAVIL NA TRAVNIK PRED RAZREDOM. VOŽNJA V ŠOLI NI BILA TEŽKA.

ANŽE HAFNER: ATA JE PRIPELJAL KOLO V ŠOLO Z AVTOM. VOZILI SMO NA IGRIŠČU. POSTAVILI SMO SE V VRSTO IN VOZILI EDEN PO EDEN. NALOGO SEM DOBRO OPRAVIL.

ROK KAPEL: RAD KOLESARIM IN ROLAM. ROLAM S STARŠI IN SESTRICO OD KRIŽEV DO SEBENJ. ROLANJE IN DRSANJE STA SI PODOBNA. VELIKO DRSAM IN IGRAM HOKEJ.

MATEJ KAZAFEROVIČ: IMAM KOLO. VOZIM SE PO DVORIŠČU. VEČKRAT PADEM. IMAM ČELADO. SAM SEM SE NAUČIL VOZITI.

ŠPELA GRAH: VSAK PETEK GREM Z MAMICO IN OČIJEM NA DOBRČO. ČE JE VELIKO LJUDI, JIMA POMAGAM. NA DOBRČI SEDAJ CVETIJO TELOHI IN JE ZELO LEPO.

KATJA PAGON: RAJE KOLESARIM. NAUČILA SEM SE SAMA. KOLO SEM DOBILA OD SESTRICE.

POSTALI SMO PRVOŠOLCI

Učenci 1. a

Kako smo se počutili, ko smo prvič prišli v šolo, kaj smo pričakovali...?

Nekaj najpogostejših odgovorov:

- komaj sem čakal, da pridem v šolo,
- bil sem dobre volje,
- bil sem vesel,
- ko sem prišel v šolo, je bil lep dan,
- bilo me je strah,
- želel sem spoznati nove prijatelje,
- upala sem, da bodo učiteljice prijazne
- želel sem si Švigazajčka.

In kako je sedaj, ko smo »prvčki« že nekaj časa? Odgovori:

- v šoli je tako, kot sem pričakovala,
- komaj čakam na izlet,
- v šoli je boljše kot v vrtcu,
- še vedno se imamo dobro,
- komaj čakam, da grem v drugi razred,
- rada se učim,
- sedaj je že več naloge,
- imamo se radi,
- čim prej želim narediti šolo.

NA LETALIŠČU

Alenka Krmavner

V sredo, 12. 4. 2006, smo imeli tretji razredi devetletke tehniški dan. Podrobneje smo spoznali civilno in vojaško letališče. Slikovne utrinke z LETALIŠČA želimo podeliti tudi z vami. Imeli smo se zares lepo! Združili smo prijetno s koristnim.

Tako izgleda gasilska čelada na naših glavah...

«Saj mi je skoraj čisto prav!» ☺

Policijski helikopter v hangarju

Nestrpno čakamo, da se vkrcamo in poletimo – vsaj v naših željah.

Zanimivost: Helikopter pri letenju porabi v 3 urah 1000 litrov kerozina (goriva).

Vojaški helikopter na vojaškem letališču ne čaka le na vojaške podvige. Predvsem je pripravljen za reševalne akcije v gorah.

Ogled notranjosti: Lepo po vrsti kot so hiše v Trsti. ☺

»Vauuu, kako je velik!«

Skupinska slika otroških in odraslih radovednih glav

»Poglej naprej in se fotografiraj nasmej.« ☺

Naši letališki vtisi

Zanimivo je bilo:

- ✈ na vojaškem letališču in v helikopterju, (Dominik, D3.a)
- ✈ ko smo se na letališču peljali z avtobusom, (Katja, Marcel, D3.a)
- ✈ ko smo šli v policijski helikopter in si ga ogledali, (Patricija, D3.a)
- ✈ v »letališkem« avtobusu in v helikopterju, (Breda, Timothy, D3.a)
- ✈ ko so nam na carini pripovedovali, česa ne smemo prinesiti v Slovenijo, (Vanja, D3.A)
- ✈ pri gasilcih. (Sašo, D3.A)

Moja čudežna roža, učenci in učenke D3.B

POMLADNI DAN 2006

Dina Pintarič

Tudi v tem šolskem letu nadaljujemo z našim poslanstvom in vključitvijo v projekt Pomladni dan v Evropi 2006. Projekt Pomladni dan 2006 je potekal od 21. marca do 9. maja 2006. V tem času smo na šoli izvedli veliko aktivnosti. Začeli smo s prireditvijo, s katero smo priklicali pomlad po dolgi, zasneženi zimi - TI SI MOJA ROŽA.

Pomladni dan v Evropi je enkratna priložnost za mlade Evropejce, da se aktivno vključijo in izmenjajo svoja mnenja o Evropski uniji. Je obsežna pobuda, ki pospešuje dialoge, razgovore in demokracijo v evropskih šolah.

Letošnja tema je **"RAZPRAVLJAJMO O SVOJI PRIHODNOSTI"**. In razpravljali so osnovnošolci ter srednješolci na srečanju MLADIH V DRŽAVNEM ZBORU REPUBLIKE SLOVENIJE dne 24. marca 2006. Srečanje je vodil g. Anton Kokalj, predsednik Odbora Državnega zbora za zadeve Evropske unije. Dr. France Cukjati, predsednik Državnega zbora, je na začetku pozdravil vse udeležence srečanja. V svojo sredo smo povabili pomembne goste, ki so si kljub svoji zaposlenosti vzeli čas in se pridružili mladim in njihovem razmišljanju o prihodnosti Evrope. Med njimi so bili evropski veleposlaniki ter drugi evropski in slovenski predstavniki.

Čeprav je Evropa majhen kontinent, so njeni prebivalci zelo raznoliki in se še v marsičem ne poznajo. Zato so taka srečanja nujna in zato je spoštovanje vrednot, kot so enakost, solidarnost in strpnost, ključnega pomena, ko govorimo o prihodnosti Evrope. Zavedati se moramo, da Evropa ni zaprt prostor, ampak je to prostor, ki omogoča debate, dialoge in demokracijo, in to tudi širi navzven preko svojih meja. Pri tem imajo mladi zelo pomembno vlogo. To so dokazali učenci 8.b razreda ko so pomagali varovancem Varstvenega delovnega centra Kranj, enota Tržič, pri igranju računalniških didaktičnih iger.

Mladi so veliko razmišljali o nemiru v svetu in pri nas in kako premagovati nemir v šolah, ki postaja čedalje bolj problematičen. Zanimalo jih je izobraževanje v drugih evropskih državah ter status Slovenije v letu 2008, ko bo predsedovala v EU parlamentu. Čeprav je Evropa večkrat predstavljena kot področje, kjer se cedita med in mleko, je v marsičem še pomanjkljiva. Več o tem si lahko preberete na spletni strani <http://sio.edus.si/Pomladnidan2006/index.htm>.

Pomladni dan v Evropi poteka letos že četrtrič. Poleg tega, da kot projekt pomaga šolam v učne načrte vnesti teme s področja Evropske unije (EU), pa mladim nudi tudi navezovanje stikov preko klepetalnic, razprav v različnih forumih, iskanju partnerskih šol ter sodelovanju v različnih natečajih.

Prav posebej smo ponosni na sodelovanje v fotografskem mednarodnem natečaju, na katerega je prispelo 786 izdelkov iz naslednjih držav: Slovenije, Poljske, Turčije, Romunije in Litve in na **učenca Matica Kozinca iz 9. razreda**, ki je pod mentorstvom Dine Pintarič **osvojil 1. mesto. Iskrene čestitke Maticu!**

Nagrajeno fotografijo in fotografije, nastale na FOTO-VIDEO krožku, objavljamo na naslovnici šolskega časopisa Stezi.

KNJIGOBUBE

Irena Japelj

Knjigobube so interesna dejavnost, kjer beremo in poslušamo pravljice in zgodbe ter ob njih likovno ustvarjamo. Včasih katero od zgodb tudi dramtiziramo.

Ustvarjamo v Pobarvano pravljico ali pa kar na list.

V šolskem letu 2005/06 smo pri Knjigobubah brali in poustvarjali ZELENO pobarvano pravljico, ki je bila izdana v založbi EPTA. Ta nam je ob novem letu poslala tudi darilo: zgoščenko s pravljicami, radirko in sladkarije in recept za nasmeh z nekaj darilnimi kuponi.

In koliko nas je bralo in poslušalo? Skupaj nas je bilo 23. Nekateri so se vpisali v začetku šolskega leta, nekateri kasneje, nekateri so se naveličali in včasih niso prišli. Ob koncu nas čaka še diploma in šolskega leta bo konec. Lepo smo se imeli.

ZAKAJ DRAMSKI KROŽEK?

Saša Šumič, 3.b

Živjo! Jaz sem Saša. Opisala vam bom, zakaj sem se odločila za dramski krožek in zakaj mi je všeč.

Vpisala sem se, ker zelo rada nastopam. Doma imam lutke. Iz papirja naredim vabila in jih razdelim svojim domačim. Potem se usedejo na mojo posteljo in gledajo predstavo. Zgodbo si izmišljam sproti. Tudi v šoli zelo rada nastopam. Všeč mi je, ker nastopamo tudi v različnih ustanovah, kot so dom Petra Uzarja, v šoli, v Lomu, v knjižnici, v vrtcu...

Po vsaki predstavi pa dobimo še nagrado. Včasih gremo tudi mi gledat kakšno drugo predstavo ali pa na sladoled in pico. 13.4.2006 smo si šli ogledat nekaj predstav na Jesenice v okviru Kekčevih dnevov. Obiskujem tudi druge dejavnosti. To sta likovni krožek in glasbena šola. Vendar mi je od vseh najbolj všeč dramski krožek.

Matej Lanugus, 3.b

V dramski krožek sem se vključil v drugem razredu. Ko smo dobili napisane interesne dejavnosti sem jaz izbral dramski krožek.

K dramskemu krožku rad hodim. Do sedaj smo se naučili tri igrice. Prva je pripovedovala o otrocih in igračah. V tej igrici sem imel vlogo robota. Druga igrica je govorila o deklici Matildi, ki je veliko znala, kar pa ji je verjela samo učiteljica. V tej igrici sem imel več vlog. Zadnja pa je

bila Muca Copatarica. Igral sem vlogo Janezka. Najbolj všeč mi je bila prva. Za vsako igrico je pomembno, da se vse besedilo dobro naučimo. S posamezno igrico smo večkrat nastopali. V letošnjem letu smo igrali tudi v Lomu pod Storžičem, kjer nas je ocenjeval poklicni dramski igralec Matjaž Loboda. 13.4.2006 pa smo si člani dramskega krožka ogledali tri predstave na Jesenicah.

V dramskem krožku zelo rad igram. Želim si, da bi igral tudi naslednje šolsko leto.

Lina Vertelj in Tina Despotovič, 3.b

Sva Lina in Tina. Sva sošolki in dobri prijateljici. Ker si želiva postati igralki, sva se prijavi k dramskemu krožku. Tam sva uresničili svojo željo po igrilstvu. Kljub temu, da vsak nastop z dramskim krožkom zahteva veliko truda, učenja teksta na pamet in pa tudi precej treme, je največje zadovoljstvo takrat, ko dobro odigraš svojo vlogo in zato požanješ velik aplavz občinstva. Nastopali sva že v več igricah: Igrače imajo najraje otroke, Matilda in Muca Copatarica. Najbolj všeč nama je bila igrica Igrače imajo najraje otroke. Nastopali sva v šoli, v vrtcu, v knjižnici, v domu Petra Uzarja in tekmovali na tekmovanju tržiških dramskih krožkov v Lomu. Zelo radi igrava živali, še posebej pse, mačke, dinosavre in konje.

Upava, da ko bova odrasli, bova postali glavni igralki nekega filma.

Anita Klemenčič in Manca Perko, 3.b

Sva Anita in Manca. Za dramski krožek sva se odločili, ker radi

igraiva in vedeli sva, da naju bo učila prijazna učiteljica Jožica Ropoša. Igrali sva že veliko igrice. Naša prva je bila: Igrače imajo najraje otroke. V tej igri je Anita imela vlogo Mance, Manca pa je

igrala medvedka. Naša druga igra je bila Matilda. Manca je igrala vlogo Matilde, Anita pa je bila tršica Medica. V Muci Copatarici pa smo se zaradi velikega števila otrok razdelili v dve skupini. Obe sva imeli vlogo Muce Copatarice.

S to igro smo se uvrstili na tekmovanje tržiških dramskih krožkov. Za vsako igro je treba vložiti veliko truda preden gremo lahko nastopat. Po vsaki predstavi smo pohvaljeni in nagrajani. Ker smo zelo uspešno nastopali ob sprejemu prvošolčkov, nam je ravnatelj dal za nagrado pico. Tudi letos smo že bili nagrajani, saj smo si lahko na Jesenicah ogledali zanimive najboljše predstave. Imeli smo se zelo dobro.

NAŠLA SEM ČAROBNO PIŠČALKO

Anja Dolenc, 5.a

Pričelo se je nekega jutra. Vstala sem in se oblekla kot ponavadi. Nato sem odšla na sprehod. Bilo je sončno jutro in sonce je metalo žarke daleč naokoli. Kar naenkrat je na vrhu hriba močno zažarelo.

Srce mi je skočilo v hlače, vendar sem se vseeno z zanimanjem odpravila tja. Ko sem prišla na vrh, je v mehki travi ležala zlata palica. Pozneje sem ugotovila, da je to zlata piščal. Imela sem srečo, saj sem takrat že obiskovala glasbeno šolo. Zaigrala sem si nanjo in poslušala čudovito glasbo. Opazila sem tudi, da piščal nikakor ni navadna, ampak prav zares čarobna, saj je takrat, ko sem igrala, trava začela poganjati, veter je spuščal svojo sapico in drevesa so se pričela prijetno gibati na mojo glasbo. Zdelo se mi je, kot da bi ves svet plesal samo na zvoke glasbila, ki sem ga od takrat dalje večkrat uporabljala.

Nekega dne pa sem se med igranjem pričela dvigati v zrak, okoli mene so lebdele drobne bleščice in zdelo se mi je, da sem odletela neznano kam. Res je. Nisem več vedela, kje sem, vedela pa sem, da ne sanjam. Skoraj bi pohodila mravljo, ki je bila nekoliko večja od naše gozdne. Predstavili sva se in Murka, kot je bilo mravlji ime, mi je povedala strašno novico:

»Najbolj črna čarovnica Monoisa nas venomer opazuje in umori vsakogar, ki se dotakne drevesa, označenega s črno piko, ki jo je nemogoče opaziti. Črno čarovnico je mogoče odčarati nazaj v belo, dobro čarovnico, samo s piščalko, toda ne z navadno, temveč le s čarobno!«

Hitro sem pograbila piščalko in odhitela za Murko. Splezali sva na drevo z največjo črno piko in začela sem igrati. Pojavila se je bela čarovnica, vsa v joku, in se mi srčno zahvalila. Povabila naju je na čaj in piškote ter me odpihnila nazaj domov.

Čez en mesec sem dobila na dom pošto. V pismu je pisalo, da se ti za vsako belo piko na drevesu, ki se je dotakneš, izpolni dobra želja. Ko sem pismo prebrala do konca, sem se zbudila iz prečudovitih sanj, ki se prej niso zdele sanje.

BIL SEM NA MORJU

Jernej Švab, 4.a

Bil sem na morju,
bilo je lepo,
sem skočil v vodo,
da shladilo me bo.

Bil sem na na morju,
sem ribce lovil,
je ena prijela,
ves srečen sem bil.

LJUBEZEN

Marcel Zavrl, D3.a

Ljubezen prihaja z neba,
tam se poljubijo in zaljubijo,
ljubezen je tako močna,
da se nikoli ne konča.

NOS

Sara Ručigaj, 5.a

Nos je občutljiva naprava.
Kdor ima dober nos,
ga že prav nežna vonjava uspava,
ali pa takoj zaviha nos,
če je kdo slučajno bos.

Kdor povsod svoj nos vtakne,
kaj hitro jo po nosu stakne,
ali pa nos ga močno srbi,
da cel dan se nanj jezi.

Včasih nos je prehlajen,
da ves čas smrka.
Takrat je nos zamašen in zamorjen
ter ne odpre, niti če kdo po njem trka.

Občutljivi nosovi so kot razvajena
gospoda,
saj ne prenesejo niti karnevalskega
mimohoda.

Včasih nos je »šegast«
in postane prav ves pegast.

LJUBEZENSKA ZGODBA

Urša Hafnar, 4.a

V razredu so pisali narek. Okno je bilo odprto in sveži zrak je prijetno žgečkal rdeča lica učencev. Vsi so sledili narekovanim besedam, le Miha je videl pred seboj bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi, in parom velikih modrih oči...

Na srečo so šele začeli in mu je manjkalo samo par stavkov. Narek je kljub spuščnemu prvemu delu pisal pet. Deklici, v katero se je zaljubil, je bilo ime Mia.

Mia je kmalu ugotovila, da je Mihi všeč. Tudi Mii je bil Miha všeč. Kmalu so bile počitnice. Miha je povabil Mio na morje za pet dni. Kopala sta se, igrala, skrivala, potapljala, se metala po mivki, plezala po drevesih in se gugal. Zadnji dan pa je Miha Mii zavezal oči z ruto in jo ob sončnem zahodu peljal na plažo. Ko je Mia snela ruto, se ni mogla nagledati prelepega sončnega zahoda. V zahvalo ga je poljubila na lice.

Naslednji dan zjutraj so Mio odpeljali domov. Teh počitnic nista pozabila ne Mia ne Miha.

MUCA NA KVADRAT

Ula Pintarič, D3.a
Patricija Kraperž, D3.a

Muca na kvadrat hodi brez copat,
rada se smeje,
ker ima rada policijske meje.

Pride do policijske meje
in premakne polovico veje.
Ko se zjutraj prebudi, si zaželi,
da pred mejo se dobi.

V policijsko mejo se avto zaleti,
muca solzico spusti in si zaželi,
da popravljena stoji.

Meja že stoji, muca se razveseli,
avto se pa smeje,
ker ne mara meje.

Avto oddrvi, muca se razveseli,
avto pa si želi,
da z muco se dobi.

JEZIK

Janez Albert Novak, 5.a

Moj jezik o hrani odloča,
saj v ustih je njegova koča.

V mojih ustih zastoj živi
in počasi se redi.

Grenke hrane ne mara,
zato potrebna je prevara.

Moj jezik je vegetarijanec,
sosedov pa pijanec.

Z mojim jezikom je sam hudič,
kadar ga čebela pič.

Moj jezik zobe ureja
in pazi, da je med njimi meja.

Ko dela si kite,
spomni se jagodne pite.

Pita njegova najljubša je jed,
čprav še bolj mu diši med.

Kadar moj jezik je vesel,
najraje bi zapel.

Ko gre spat,
poje eno milko
in nastavi si budilko.

SANJSKA DOGODIVŠČINA

Kaja Valjavec, 4.b

Dan pred morjem se mi je sanjalo, da sem skočila v vodo. Pod gladino sem zagledala delfina. Ime mu je bilo Fliper. Povedal mi je, da ima veliko prijateljev. Veselo sva se igrala.

Kmalu sva postala lačna, zato sva se odpravila iskat hrano. Fliperja so že nekaj časa zasledovali z ladjo in ga hoteli ujeti. Kmalu bi se ujel v njihovo past, vendar sem ga rešila.

Spomnila sem se na svojo družino. Fliperju sem povedala, da moram nazaj na obalo.

Potem sem se zbudila v svoji postelji. Bila sem žalostna, ker dogodivščina ni bila resnična.

Tjaša Gregorčič, 4.b

Ponoči sem sanjala, da sem se zbudila sredi otoka. Imela sem čudovit pogled na morje.

Odpravila sem se raziskovat okolico in prišla do slapu, ki je padal po skalovju. Skozi slap sem zagledala prečudovito votlino. Vstopila sem vanjo in videla belega konja s krili in rogom.

Dvignil me je na svoj hrbet in poletela sva nad otokom. Nato sva se odločila za počitek.

Na obali otoka sem si zgradila lepo hišico iz bambusa. Seveda nisem pozabila na konja in sem mu napravila boks, v katerem se je udobno namestil.

Naredila sem še par zamahov v čudovitem morju, nato sem se zbudila iz sanj.

Upam, da bom še kdaj tako lepo sanjala kot sem to noč.

Teja Koder, 4.b

Neko noč se mi je sanjalo o dveh raziskovalcih piramid v Egiptu.

Iskala sta vhod v piramido. Našla sta modro opeko. Potisnila sta jo v odprtino in piramida se je odprla. Pred njima je bil dolg hodnik z mnogimi vrati.

Vstopila sta skozi prva in zagledala veliko pošast, v krilo oblečenega pajka. To je bila učiteljica majhnih pajkov.

Ustrašila sta se in zbežala v drugo sobo. Tam sta zagledala zmaja, ki je bruhal zelen ogenj.

V tretji sobi sta našla stare Egipčane, ki so si umivali zobe.

Pred vstopom v zadnjo sobo sta občudovala visoka zlata vrata. Ta so se nenadoma odprla.

V prostoru so imeli stari Egipčani veliko zabavo. Pristrčno so ju povabili medse.

Takrat sem se na žalost zbudila.

IZGUBLJENI KUŽEK

Raisa Čufurović, D3.a

Nekega dne se je Ema sprehajala s svojim psičkom Lordom. Lorda je odvezala, da bi se malo natekal, a Lord je stekel za metuljčkom in že ga ni več videla. Ema je planila v jok. Počasi in s povešeno glavo je odkorakala proti domu. Doma je vse po vrsti povedala mamicici. Mamica jo je potolažila in ji rekla, da jo ima Lord rad in se bo gotovo vrnil. Ema je nehala jokati in stekla je ven. Bila je presenečena. Pred vrati je stal njen ljubi kužek. Močno ga je objela. Rekla mu je, da ga je pogrešala in ga iskala vsepovsod. Od utrujenosti sta skupaj kar na ležalni mreži zaspala.

STRAŠNO STRAŠNI STRAH

Matjaž Mavri-Krstič, 4.b

Imel sem šest let, ko sem še verjel v strahove. Starši so mi govorili, da strahovi ne obstajajo, a jaz sem vztrajal pri svojem.

Ura je bila osem in mami me je pospremila v posteljo. Takoj, ko je ugasnila luč, se je pod mojo posteljo prikazala strašna pošast. Imela je velike rdeče oči in tulila je tako, kot noben volk. Lasje na glavi so se mi kar naježili. Nisem si upal prižgati luči, saj sem se bal, da me bo zgrabila s svojimi dolgimi kremplji. Začel sem tuliti. Prišla je mami in strah je izginil. Ko pa je odšla, se je zverina spet prikazala.

Začel sem misliti na rože in sonce. Zgodil se je čudež, pošast je izginila.

Sedaj se ne prikaže več, ker si ne upa. Zato lahko mirno spim.

Tina Doberlet, 4.b

Zgodilo se je pri babici, zvečer, ko sem se odpravljala v posteljo. Zlezla sem pod odejo in hotela zaspati, ko je pod posteljo nekaj zacvililo. Prestrašila sem se in hitro vstala. Takrat je spet zacvililo. Od strahu sem za hip okamenela, nato pa zakričala.

V sobo je prihitela babica in pritisnila na stikalo, toda luč se ni hotela prižgati. Prestrašena sem se oprijela babice. Odhiteli sva v njeno sobo in tam zaspali do jutra.

Zjutraj sem odšla pogledat v sobo, da bi ugotovila, kaj se je ponoči dogajalo.

Ničesar ni bilo. Potem sem se spomnila, da je babičina hiša zelo stara in da v njej vse škriplje.

Čez tri dni sem odšla domov. Dogodek sem opisala staršem in bratu.

Vsi so me napeto poslušali, na koncu pa so se začeli na ves glas smejati.

Anže Ovsenek, 4.b

Dan se je bližal h koncu. Bil je naporen, zato sem se kmalu odpravil v posteljo.

Prebral sem nekaj listov v knjigi, nato me je premagal spanec. Pogreznil sem se v sladke sanje in pozabljene so bile vse skrbi.

Sredi noči sem se začel premetavati. Zbudil sem se. Bilo mi je tesno. Noč je bila bolj svetla in mesečina je sijala skozi okno. Vstal sem in v temi odšel na stranišče. Nenadoma sem ob sebi zagledal črno senco. Najprej sem otrpnil. Srce mi je začelo razbijati. Roke so mi postajale mokre od potu. Hotel sem zakričati, a sem se bal, da bi zbudil starše. Dihal sem globoko in v naglici iskal stikalo za luč.

Ko je luč zasvetila, sem si oddahnil. Zagledal sem mačka, ki se mi je potuhnjeno prilizoval.

Pograbila me je jeza. Skušal sem se umiriti. Začelo me je zebsti. Že pomirjen sem vzel muco v naročje in jo odnesel ven. Kmalu sem spet zaspal.

Zjutraj sem zgodbo povedal staršem. Bila sta začudena, nato pa sta se mi smejala.

LOKOMOTIVA BREZ GORIVA
NALIJE VELIKO PIVA.

POTEM GRE POSTRANI - CINCADRIJA.

(Jan Benedik, D 3.B)

KLOVN

Ula Pintarič, D3.a

Klovn akrobat se zvira kot copat, enkrat pade, drugič skače, vse se mu zdi drugače.

Ko cirkus pride k nam, se klovn pojavi kar sam, ko cirkusa je konec, počí lonec.

GLAVA

Anja Dolenc, 5.a

Glava je lahko zdrava. Takrat je vesela, včasih zvedava.

Na njej rastejo gozdovi, ravna morja in valovi.

Ti gozdovi ponavadi niso zeleni, ponavadi ne rumeni.

Ti gozdovi so lasišče, tam bolha včasih si zavetje išče.

Glava nam stoji na vratu, da se lahko giblje in da je veter ne zaziblje.

STOLPNICA IN HIŠA

Tjaša Rudolf, 4.b

Stolpnica premika se, kaj bo z njo, če kiha še? Vse ljudi bo poteptala in se z njimi poigrala.

Pride tudi lepa hiša in vse ljudi utiša, nato se hitro zavrti, da stolpnica zboli.

Stolpnica ima virozo, zdravnik ji da eno dozo, stolpnica je ozdravela in se s hišo zavrtela.

Ostali sta prijateljici in se odpravili k banani Cici, tam odšli sta v trgovino in kupili sočno mandarino.

Stolpnica se je vrnila v mesto, hiša pa odšla na cesto. Pesmica se je končala, Tjaša Rudolf jo je napisala.

ZGODBA IZ MOJEGA OTROŠTVA

Sašo Bogataj, D3.a

Nekega dne sva šla z mamico na sprehod. Prijatelj Miha me je vprašal, če se grem igrat z njim in njegovim prijateljem. Šel sem. Šli smo na stari grad. Iskali smo zaklad. Skakali smo v jame in obkrožili grad. Zaklada nismo našli. Ko smo se vračali nazaj, sem obtičal. Nikamor nisem mogel, zato sem klical na pomoč. Miha mi je prišel pomagat. Prijel sem se trde trave. Kar naenkrat pa je reklo tresk in padel sem v prepad. Domov sem prišel s popraskano zadnjico.

PESEM O MORJU

Kaja Valjavec, 4.b

Ko zjutraj sonce vzhaja,
po morju čoln plava,
na njem je ribič mlad,
ki ribe lovi rad.

Zvečer, ko sonce zahaja,
mlad ribič tudi odhaja,
ko pa domov pride,
za večerjo si speče ribe.

EMA IN FLOKI

Tinkara Mali Hočevar, D3.a

Nekega dne je Ema peljala Flokija na sprehod. Na travniku sta se igrala. Floki je skakal na Emo. Potem je zagledal metulja. Stekel je za njim. Kar naenkrat je Floki zginil. Ema je začela jokati. Ko je prišla domov, jo je Floki že čakal. Ema se je razveselila.

IZGUBLJENI TARZAN

Gašper Farazin, D3.a

Tina in Tarzan sta šla na sprehod na travnik. Tam sta se igrala pasje igrice. Metala sta palico in skakala, vse dokler ni Tarzan zagledal metulja in stekel za njim. Tina je žalostna odšla domov. Tam je zagledala Tarzana in oba sta bila srečna.

KLOP ČRTOMIR IN MONALIZA
GRESTA DO PARIZA.
TAM POJESTA EN MED,
DA LAHKO GRESTA NA SLADOLED.
(Jan Benedik, D 3.B)

JAZ, SMETIŠČNI MUC

Jure Frantar, 4.a

Sem smetiščni muc. Vedno sem umazan, lačen, pozimi me zebe. Vedno pa ni bilo tako. Imel sem svoj dom in ljudi, ki so mi dajali hrano. Ti ljudje niso bili prav preveč prijazni. Tepli so me, zato sem šel po svetu.

Nekega dne se je po ulici sprehajal muc. Vsi so vedeli, da ta muc stanuje v hiši, zato so ga smetiščni mucji začeli zasledovati in strašiti. Ko sem ga pogledal od blizu, sem videl, da sva bila nekoč prijatelja. To je bil muc Dipsi. Smetiščnim mucem sem ukazal, naj Dipsija pustijo pri miru. Skupaj sva nadaljevala pot po ulicah. Povedal sem mu, kakšno je življenje smetiščnih muck. Znova sva postala dobra prijatelja. Skupaj sva lovila miši, skakala po drevesih, v bližnjem potoku lovila ribe in se igrala. Peljal me je tudi do svojega doma. Bil sem vesel, da sem imel zopet prijatelja. Nosil mi je hrano. Postajal sem vedno bolj zaskrbljen, kajti noči so postajale vedno hladnejše. Zapadel je prvi sneg in odšel sem k Dipsiju na obisk. Ko so Dipsijevi gospodarji videli, kako sem premočen, sem se jim zasmilil in lahko sem ostal pri njih. Bil sem srečen, ker sem imel dom.

JAZ, SIAMSKA MUCKA

Urša Hafnar, 4.a

Jaz sem siamska mačka Pufi. Živim pri bogati gospe Petri Plajbes. Spim na žametni blazini, ki je rdeče barve.

Zjutraj sem se, kot običajno, spet pestovala pri gospe Petri. Zajtrk sem že pojedla. Kar naenkrat me je odnesla v kopalnico, v kateri je šumela voda. Takoj sem pomislila na kopanje. To sem strašno sovražila. A preden sem lahko pobegnila, sem že stala v vodi. Namilila me je in sprala. Nato je vzela čudno žival z zelo dolgim repom, ki ga je imela pritrjenega na zid. Razvezila se je in začela pihati toplo sapo. Takoj sem bila suha. Bilo mi je zelo vroče in odpravila sem se na teraso.

Tam sem zagledala še enega človeka z mačkom v naročju. Hitel je proti moji hiši. Takoj mi je bilo jasno, zakaj me je Petra umila. Prišel je moj najboljši prijatelj. Igrala sva se do onemoglosti.

JAZ, SIAMSKI MAČEK

Pia Varagič, 4.a

Prav na božično noč sem primijavkala na svet. Ker sem bila tako lepa, so me vsi občudovali. Tako ljudje, kot druge mačke. Prav posebna pa sem bila zaradi belega trebuščka.

Živela sem v razkošni hiši, ki je bila last moje gospodarice Mici. Ker ni imela otrok, je ravnala z mano kot z dojenčkom. Tudi moja mamico je imela zelo rada. Vsi v vasi so nama zavidali, ker je bila Mici tako dobra do naju. Ko sem zrastle, sem sklenila, da raziščem vas. Nekega dne pa sem na cesti srečala sivega smetiščnega muca. Postala sva dobra prijateljca. Sivi smetiščni muc je vse svoje dni preživel pri nas. Ko sva se skupaj potepala, ga je iskala njegova mama.

Smetiščni muc me je predstavil svoji mami. Tudi z njo smo se kar lepo razumeli. Vsi skupaj smo prišli k Mici. In živeli smo srečno do konca svojih dni.

PESEM O MORJU

Špela Zadnikar, 4.a

Lepo vreme, sončni dan,
vabil nas je naš Jadran.
Školjke tam smo nabirali
in v morju se kopali.

Na plaži smo se vsi igrali
in v morje poskakali.
Hitro dnevi so minili
in od morja smo se poslovili.

Z ŽELEZNIMI ŠKORNJI V BELI SVET

Rok Škufca, 4.b

Nekega poletnega jutra sem se doma dolgočasil. Igral sem igrice na računalniku, vendar sem se kmalu naveličal.

Premišljeval sem, kaj neki bi počel. Odločil sem se, da grem v deželo pravljic. Z menoj se je odpravila tudi mlajša sestra Tjaša.

Preden pa bi prišla v deželo pravljic, bi morala preplezati pet gora, prehoditi deset mostov in velik, zaraščen gozd.

Pot na prvo goro nama ni uspela, zato sva se ustavila pri kovaču. Naredil nama je železne škornje, s katerimi sva brez težav premagala goro.

Naslednja ovira so bili zibajoči mostovi, ki sva jih prav tako uspešno prehodila.

Zadnja ovira je bila najtežja. Gozd je bil temačen, poln dreves in nevarnih živali. Pri težki nalogi nama je na srečo pomagal gozdni škrat. Srečno sva prispela v deželo pravljic.

Zvečer sva se s sestrico Tjašo vrnila domov. V domišljiji dežele pravljic je bilo zelo lepo.

ZGODBA IZ MOJEGA OTROŠTVA

Luka Maček, D3.a

Mamica me je rodila v porodnišnici. Skupaj sva šla v Martinj Vrh. Spoznala sta me mama in ata. Prišel je očka in mi pripeljal voziček. V njem sem se rad vozil. Mama mi je prinesla tri mlade mucke. Bile so mi všeč. Nekaj časa so bile pri meni v vozičku, nato jih je mama odnesla ven. Še sedaj se z njimi rad igram.

JAZ, SIAMSKI MUC

Katarina Legat, 4.a

Nekega večera se mi je zgodilo, da sem srečal smetiščnega muca. Vprašal me je, zakaj ne pridem k njemu, da bi me videl. Odgovoril sem mu, da so me gospodarji umili ravno pred pol ure. Smetiščni muc se je začudil. Povedal je, da je ravno prejle skozi okno dobil cel umivalnik vode na glavo in povedal mi je, da je pojedel zelo velik zrezek. Odgovoril sem mu, da to ni tako dobro ali zdravo. In rekel sem mu, da jaz jem kosmiče in ribe zato, da bom lep. Smetiščni muc je rekel, da še ni nikoli poskusil tega. Rekel sem, da njegovi gospodarji slabo skrbijo zanj.

Smetiščni muc se je začudil in rekel, da sploh nima gospodarjev. Potem sva se šla loviti. Najprej sva skakala po strehah. Domov sva prišla čisto umazana. Gospodarji so me nagnali in tudi jaz sem postal smetiščni muc.

JAZ, SIAMSKI MUC

Špela Zadnikar, 4.a

Nekega večera sem se zelo kmalu ulegla v posteljo. Ker sem bila zelo utrujena, sem hitro zaspala. Ponoči so se mi dogajale čudne stvari.

Ko sem zjutraj vstala, sem se hotela umiti in odšla sem v kopalnico. Pogledala sem se v ogledalo in videla v njem belo muco. To sem bila jaz. Sprva sem bila zelo začudena, kasneje pa sem si bila zelo všeč. Živela sem zelo preprosto, ker se mi ni bilo treba učiti in hoditi v šolo. Jedla sem iz sklede in spala v kotu. Veliko sem bila zunaj, kjer sem spoznala veliko muck. Bile smo različne barve in imele različno dlako. Mene so klicali Belka, zaradi bele dlake. Spoznala sem tudi mucka Pikija, ki se je igral na smetišču. Klicali so ga smetiščni muc.

Od strahu, da bom tudi jaz živela na smetišču, sem se prebudila. Vesela sem bila, da so bile to samo moje sanje.

PESEM MORJA

Domen Žalac, 4.a

Poleti na morje vsi hitimo,
v njem vročine se znebimo,
se za ribami podimo,
v pesku pa rake strašimo.

Ko pa se sonce
v morje potopi,
mi zapremo
utrujene oči.

Nebojša Majstorević, 5.b

Predstavljal se bo tulipan. Imenuje se Tulipana. Povedala bom svojo zgodbo. Najprej sem bila v zemlji. Tisti dan, ko je prišla pomlad in sem začela rasti, me je vzela deklica in me odnesla domov. Posadila me je in sem rasla. Potem sem odprla cvet. Nato sem začela veneti. Ko je prišla zima, sem bila zopet v zemlji, in ko je prišla pomlad, sem spet rasla. To je moja zgodba. Adijo. Vidiva se še jutri. Adijo. Tulipana

(ANITA DEŽMAN, D3.B)

Sem ivanjščica. Bila sem v travi, potem pa je prišla Tara, me utrgala in nesla domov. Dala me je v vazo z vodo. Tara mi je dala ime Nika. Ko je Tara odšla v šolo, sem bila osamljena. Čakala sem, da Tara pride iz šole. Tara mi je povedala pravljico za lahko noč. Ponoči pa nisem mogla spati. Bilo je zelo temno. Zjutraj sem ovenela.

(TARA KENDA, D3.B)

Jaz sem zvonček. Sem majhen in lep. Sem bele barve. Nič nimam vode, zato se bom kmalu posušil. Tudi moja mama ni imela vode, zato je umrla.

(ELVIR MARKIŠIČ, D3.B)

Julija Patricija Novak, D3.a

Najprej sem bila seme v trgovini. Prišla je deklica in vzela škatlico s semeni. Zraven sem bila tudi jaz. Vrgla me je v zemljo. Zrasla sem v lepo vrtnico. Bila sem najlepša, ker sem bila roza. Deklica me je utrgala in dala v vazo. Čez en mesec sem ovenela. To je bil moj konec.

Dominik Vrabič Dežman, D3.a

Najprej sem bil samo dolgočasna čebulica v izložbi cvetličarne. Čez nekaj časa me je vzela prijazna gospa in rekla: »Ravno pravšnja si za v mojo gredo.« Posadila me je v zemljo. »Kako temno je tu notri,« sem rekel. Še stavka nisem dokončal, že je začelo škropiti po moji glavi. Seveda, prijazna gospa me je zalivala. Minevali so dnevi. Končno je prišla pomlad in pokukal sem na svet.

Sem vrtnica rdeče barve in imam ostre trne. Rastem na vrtu. Kupila me je Neža. Stara sem tri mesece in sem velika 2 centimetra. Sem najlepša vrtnica na celem svetu. Potem so me presadili in sem rasla na Nežini polici. Potem so me prodali in sem živela pri sosednji hiši. Sedaj sem na vrtu z drugimi vrtnicami. Ko se Neža vrne iz šole, me včasih obiše.

(NEŽA ŠLIBAR, D3.B)

Breda Košir, D3.a

Bila sem čebulica v trgovini. Prišla je neka gospa in me odnesla s sabo domov. Doma me je zavila v darilni papir in mi pritrnila pentljo. Ko sem bila zavita, mi je skoraj zmanjkalo zraka, a bilo je udobno. Nesla me je neki gospodični. Gospodična me je bila zelo vesela. Imeli smo dobro zabavo. Ko je bilo zabave konec, me je hotela zaliti in me je stresla. Uboga jaz!. Ko je hotela po nov lonček, me je pohodila in z mano je bilo konec.

Ime mi je Narcisa. V trgovini me je kupila Nina in me posadila v lonček. Spomladi so mi zrasli listi in cvet. Postajala sem vse večja in lepša. Čez en teden sem ovenela. Zdaj bom čakala, da zopet pride pomlad, da me bo Nina spet prišla v trgovino iskat. Spet me bo posadila v lonček in bom spet zrasla in bom spet velika.

(NINA SLAPAR, D3.B)

Patricija Krapež, D3.a

Najprej sem bila čebulica v trgovini. Potem me je vzela neka gospodinja in me posadila. Jaz sem rasla in rasla in postajala vedno večja. Naenkrat nisem rasla več, zato sem jokala. Naenkrat so zrasli še drugi. Vsi smo se lepo igrali. Gospodinja nas je izkopal ven. Vsi smo jokali in zgodbe je konec.

Ula Pintarič, D3.a

Pred veliko leti sem bila še čisto majhna čebulica v cvetličarni. Bila sem zelo osamljena, dokler me ni Katja kupila za 750 tolarjev. Ko me je odnesla domov, me je posadila v zelo lep lonček, dodala zemljo in nato me je zalila. Čez nekaj dni sem kar naenkrat postala zelo velika narcisa. Sedaj sem že zelo velika in hodim v službo za rože. Imam pa tudi že tri otroke. Ime jim je Narcisa, Narciska in Narcisika.

(KATJA ŠOBER, D 3.B)

Ariela Mandelc, 4.b

Sem trobentica. Na začetku sem bila še na travniku. Tisti dan me je en otrok utrgal. Potem so me odnesli domov. Rasla sem in rasla. Zdaj pa sem končno ovenela. Adijo.

(GREGA KRANEJC, D 3.B)

Kaja Valjavec, 4.b

Na začetku sem bila na travniku. Rasla sem in rasla. Zraven mene je bilo še tisoč cvetic. Kadar nam je bilo dolgčas, smo se pogovarjale. Nekega dne so prišli ljudje in nas potrgali. Iz nas so naredili solato.

(KLEMEN MRAK, D 3.B)

Najprej sem bil čebulica v trgovini. Potem me je kupila Katja. Posadila me je v zemljo. Bila je zima. Sneg je bil zelo mrzel. Ampak zdržal sem. Potem je en fant stopil name. Zelo me je bolelo. Pozno spomladi me je nek otrok odtrgal. Bil sem vesel, saj me ne bo več zeblo in bolelo. Ampak sem se zmotil. Že čez nekaj dni me je vrgel v smeti. Kako je tam smrdelo! V nedeljo je pripeljal velik tovornjak. Pobral je smeti, seveda tudi mene. Z njim je bil neki otrok. Vzel me je v roko in me pobožal. Zelo sem bil vesel. Zame je lepo skrbel.

Sem zvonček. Kupila me je Tina. Pred petimi dnevi je Tina povedala, kako mi bo ime. Povedala je, da bom Jure. Takrat sem žarel. Ta dan je bil najlepši. Zdaj sem na okenski polici. Potem bo iz šole prišla Tina. Skupaj se bova igrala. Zvečer mi bo Tina prebrala pravljico. LAHKO NOČ.

(TINA ŠKRJANEC, D 3.B)

Sem trobentica. Živim v zemlji pri dobri stari gospodarici. Vsak dan me je zalivala in potem sem postala največja in najlepša; tako lepa, da sem bila miss trobentic. Ko sem bila miss trobentic, sem šla na otok, kjer so bili avtomobili. Tam sem si izbrala ferarija. Potem sem šla s ferarijem nazaj domov. Doma sem dirkala s ferarijem in se »frajarila« z avtomobilom. Potem sem se zaletela v drevo in umrla.

(ANŽE ŠPENDAL, D 3.B)

Leja Alič, 4.b

Tina Doberlet, 4.b

Nekoč sem bila miss trobentic. To je bilo leta 1980 na Jamajki. Za nagrado sem dobila poršeja »CARIERE S4«, ki je zmore 300 kilometrov na uro. Ima najboljšo klimo. Do 100 kilometrov potegne v eni sekundi. Porše je že čisto onesnažen. Pa še to za konec. Sedaj sem poročena z Billom Clintonom.

(MATIC COKAN, D 3.B)

Sem trobentica. Nekoč sem bila majhna. Živela sem v cvetličarni, dokler me ni kupila Alja za 150 tolarjev. Ko je prišla domov, me je položila v lonček in dodala malo gnojila. Nato sem rasla in rasla, dokler nisem postala velika rumena trobentica. In sedaj že hodim v službo.

(ALJA LJUDMILA ŠVAB, D 3.B)

Tjaša Rudolf, 4.b

Tjaša Gregorčič, 4.b

Jan Kavčič, D3.Kovor

Če bi me Pika povabila na čajanko, bi povabilo z veseljem sprejel. Skupaj s Piko in mojo sestrico Katjo bi najprej skuhalo veliko čaja. Potem bi šli na dvorišče in se tam igrali z žogo. Igrali bi nogomet. Ker bi nas zeblo, bi odšli nazaj v hišo. Pili bi čaj in pojedli velik kos peciva. Malo bi se še igrali, potem pa bi s Katjo odšla domov.

Andraž Osredkar, D3.Kovor

Pika me je povabila na čajanko, v soboto zvečer. Prišel sem do njene hiše in potrkal. Pika me je povabila noter. Popila sva čaj in pojedla torto. Čaj je bil narejen iz gozdnih jagod, ki jih je Pika nabrala v gozdu. Torta je bila iz same čokolade. Vse, kar je bilo na mizi, sva pojedla. Začel naju je boleti trebuh. Mene je bolet tako močno, da sem se poslovil od svoje prijateljice Pike in odšel domov.

Blaž Osredkar, D3.Kovor

Pika me je povabila na čajanko in na pico. Ko sva pico pojedla, je prinesla še čokoladne palačinke. V hiši je imela tudi konja in opico. Ker nisva mogla jesti vseh palačink, jih je Pika narezala na koščke in ponudila svoji opici. Opica je hitro pojedla vse palačinke in jih hotela še. Palačink je zmanjkalo in Pika je pred opico postavila tri kilograme banan. Zunaj se je večerilo in jaz sem se poslovil od Pike. Pika se je tudi odpravila v posteljo. Le opica se je še kar naprej basala z bananami.

Klara Jukič Wilfan, D3.Kovor

Pika me je povabila na čajanko. Delali sva zanimive stvari: brskali po podstrešju, delali kolesa in druge akrobacije in jedli. Ostalo je zelo malo dobrot, saj je Pika skoraj vse pojedla. Nato sem jaz odšla domov.

Anja Golmajer, D3.Kovor

Če bi mene Pika povabila na čajanko, bi bile mize polne najrazličnejših jedi in pijače. Po hiši bi jezdili konja. Gospod Ficko bi plezal po zavesah in lučeh. Pika bi nam pripovedovala šale in nas zabavala na vse načine. Čajanka bi bila nekaj posebnega.

Miha Aljančič, D3.Kovor

Bil sem na Pikini čajanki. Bila sva na podstrešju, kjer so bili duhovi. Šla sva ven. Zunaj sva s fračo streljala pločevinke, potem pa sva se lotila čajanke.

Aleš Ručigaj, D3.Kovor

Pika me je povabila na čajanko. Ko sem prišel k njej, me je že čakala pri vratih. Pika je povedala, da je pripravila prav posebno čajanko. Kdor bo želel piti čaj, se bo moral malo potruditi. Povabila me je v kuhinjo, kjer je imela pripravljene dve vodni pištoli in dve vrsti steklenih kozarcev. Pika je rekla, da bova z vodnim curkom razbijala kozarce. Meni je uspelo, da sem podrl deset kozarcev, Pika pa kar petdeset. Jaz sem si zato prislužil deset skodelic čaja, Pika pa petdeset. Komaj sem jih popil, trebuh sem imel poln vode. Ne vem kako, toda Pika je popila vseh petdeset skodelic čaja.

Jurij Zupan, D3.Kovor

Pika bi me povabila v vilo Čira Čara. Spekla bi piškote in skuhalo bi lipov čaj. Prižgala bi gramofon in se malo zavrtela. Ko bi bila utrujena, bi ob čaju malo poklepetala. Čas bi hitro minil in ko bi se stemnilo, bi odšel domov. Še prej pa bi jo povabil, da naslednjič pride ona k meni na šipkov čaj.

Klemen Tadel, D3.Kovor

Če bi me Pika povabila na čajanko, bi povabilo sprejel. Oblekel bi se v lepo obleko in s seboj nesel povabilo. Najprej bi popila čaj in poklepetala. Posladkala bi se s piškoti, ki bi jih prinesel s seboj. Igrala bi se detektive. Pika bi bila na konju in me iskala, jaz pa bi se skrtil. Nato bi iskala skriti zaklad. Seveda bi jedla tudi torto in potem bi se spet igrala. Pri njej bi ostal dolgo časa in imela bi se zelo lepo.

David Vukota, D3.Kovor

Prišel bi na čajanko in potem in najprej bi odšli v kino, kjer bi si ogledali naš najljubši film. Po filmu bi se vrnil k Piki Nogavički, kjer bi se malo posladkali. Ker bi bilo potem že pozno, bi odšli domov.

Anže Peharc, D3.Kovor

Pika me je povabila na čajanko. Tam bi spekla palačinke in jih metala čez celo kuhinjo. Jaz bi v rokah držal žlico in marmelado. Žlica bi pomočil v marmelado, jo z roko napol nazaj in jo spustil tako, da bi marmelada zletela točno v palačinko. Potem bi palačinka padla ravno na krožnik. Pika bi mi po zraku vrgla skodelici in dal bi ju na mizo. Pika bi nalila čaj in začela bi jesti.

Jaka Gašperin, D3.Kovor

Če bi me Pika povabila na čajanko, bi Piki prinesel darilo. V škatli z veliko pentljo bi bila kvadratna žoga. Igrali bi nogomet s štirimi goli. Po naporni tekmi bi utrujeni sedli v senco kostanja in pili čaj.

Našla sem čarobno seme. Posejala sem ga. Nekega dne je zrasel velik kaktus. Nato je rasel in rasel. Vse večji je postajal, dokler ni zrasel 50 metrov. Bil je zelo strupen. Vendar ta strup je bil zdravilen in pozdravil je vse bolne na svetu.

(Alja Ljudmila Švab, D 3.B)

Sašo Bogataj, D3.a

Nekega dne sem v lopi našel škatlico z napisom ČUDEŽNO SEME. Vzel sem seme in ga posadil. Že čez eno minuto je pred mano stalo ogromno jabolko z luknjo. Zlezal sem vanj. Bilo je polno zlata. Postal sem kralj jabolk.

Našel sem čarobno seme. Posejal sem ga. Nekega dne je iz semena zrasel zmaj in ta zmaj je znal govoriti. Odnesele je mojo hišo in ko je prišel nazaj, mi je prinesel grad. Zahvalil sem se mu in odšel spat. Zjutraj sem se zbudil in zmaj je spal pri meni.

(Jan Benedik, D 3.B)

Ula Pintarič, D3.a

Nekega dne sem v lopi našla škatlico z napisom ČUDEŽNO SEME. Posadila sem ga v lonček in čakala, kaj se bo zgodilo. Čakala sem eno uro, dve, tri, štiri, nič se ni zgodilo. Čez tri mesece je iz zemlje pokukala majhna palčica skakalčica. Čez eno leto je izginila. Iskala sem jo povsod: v lopi, po hiši, pred šolo in po vrtu, ampak palčice ni bilo nikjer. Bila sem zelo žalostna. Nato sem jo našla v škatlici. Povedala mi je, da gre obiskat še kakšnega otroka. Mogoče bo kdaj obiskala tudi vas.

Dominik Vrabič Dežman, D3.a

Nekega dne sem v lopi našel vrečko z napisom ČUDEŽNO SEME. Posadil sem ga in zalil. Čakal sem in čakal, nič se ni zgodilo. Minil je en dan, dva dneva. Tretji dan sem zagledal, da je zraseda lubenica. Odrezal sem kos in namesto pečk so bili zlatniki. Zlatnike sem spravil v sef. Kupil sem največjo hišo na svetu in najlepši avto. Postal sem slaven in bogat.

Našel sem čarobno seme. Posejal sem ga. Nekega dne je iz čarobnega semena zraseda kaktus. Bil je visok 50 metrov. Pod njim so lezle kače. Bil je zelo strupen. Ko sem se ga dotaknil, sem imel krvavo roko. Šel sem v bolnico.

(Tim Boldin, D 3.B)

Raisa Čufurovič, D3.a

Nekega dne sem v lopi našla škatlico z napisom ČUDEŽNO SEME. Seme sem posadila v lonček in ga postavila na okensko polico. Drugo jutro sem seme zalila. Čez nekaj časa je iz semena zraseda prečudovita vrtnica, ki še ni bila odprta. Ko se je cvet odprl, sem v njem zagledala majhno škatlico. V njej je bila diamantna verižica in diamantni prstan. Prstan sem prodala in kupila lepega rjavega konja. Vsak dan sem ga jahala. Postala sem bogata. Spoznala sem nove prijatelje in jim povedala za čudežno seme.

Našel sem čarobno seme. Posejal sem ga. Nekega dne je iz njega prišel čarobni kaktus. Pozdravil je: Bu, bu, bu, buuuu. Pozdravil sem ga: Dober dan, gospod Bu. Pobožal me je in povedal svoje ime. Ime mu je bilo Hihiluhi.

(Ožbej Kuhar, D 3.B)

Našel sem čarobno seme. Posejal sem ga. Nekega dne je iz semena zraseda kaktus. Rasel je in rasel do neba. Potem se je razdril in zrasedo je na milijone majhnih kaktusov.

(Klemen Mrak, D 3.B)

Našla sem čarobno seme. Posejala sem ga. Nekega dne je zraseda kaktus. Bil je največji kaktus na svetu. Kar pobožal me je. Ko pa sem ga zalila, je kar umrl.

(Teja Čeh, D 3.B)

**PRIPRAVIL BOM
RAKETO IN ...****Blaž Osredkar, D3.Kovor**

Pripravil sem raketo. Zletel sem v vesolje in na Luno. Pogledal sem, kdo ali kaj živi na Luni. Naenkrat sem videl Marsovčke. Hitro sem šel nazaj v raketo in zbežal. Pristal sem v mestu Kranju, a nikjer ni bilo nikogar. Hodil sem po mestu in se je začelo vse tresti. Videl sem zmaja s petimi nogami in šestimi rokami. Velik je bil okoli 33 metrov. Kako strašen zmaj! Hitro sem šel v raketo in zbežal iz tega mesta. Vozil sem se po planetu Zemlja in iskal svoj dom. Raketa se mi je začela kvariti, zato sem pristal v majhni vasi. Ta vasica mi je bila poznana in ugotovil sem, da sem pristal na svojem dvorišču. Prvi, ki me je opazil, je bil naš pes.

Nina Ravbar, D3.Kovor

Pripravila bi raketo in z njo poletela v vesolje. Tam bi srečala vesoljske buče, ki bi bile mini zvezde. Zvezde bi bile marsovsko zelene. Srečala bi rumene in rdeče vesoljce. Povabila bi jih na planet Venera, z mojo super hitro raketo. Videli bi miške s puškami, zato bi se hitro peljali naprej na Luno. Vesoljske buče bi bile srečne, ker bi končno pristale na svojem planetu. Luni.

Jan Kavčič, D3.Kovor

Pripravil bom raketo. Šel bom v vesolje, na Mars. Tam bom spoznal Marsovce. Raziskoval bom Mars. Potem se bom odpravil na Luno in tudi tu raziskoval. Raziskal bom vse planete in potem še Sonce. Pogledal bom, koliko stopinj je na Soncu. Kasneje bi se vrnil na Mars. Z Marsovci bi jedli kosilo in se potem igrali, zvečer pa skupaj spali. Marsovci bi mi vsak dan pokazali nekaj novega. Od njih bi se veliko naučil. Nekaj časa bi ostal tam, potem pa bi se vrnil domov.

Pia Zupan, D3.Kovor

Pripravila bom raketo, igrače, karte in plišaste igrače. Vzletela bom na različne planete. Tam bom videla čudna bitja z enim očesom. Našla bom malega izgubljenega Marsovčka in ga vrnila njegovim staršem. Takrat bodo vsi veseli. Potem bom odšla nazaj domov. Starša me bosta vprašala, kje sem bila. Odgovorila jima bom, da sem bila na planetu, a mi ne bosta verjela.

Janez Bekš, D3.Kovor

Pripravil bom raketo in preletel cel Saturn. Potem bom z vrtnikom zavrtal v obroč. Če bom zagledal komet, bom poklical še druge Zemljane in skupaj ga bomo raztreščili z bojno raketo O, ne1. En majhen košček bo raztreščil letalonosilko. Na letalonosilki pa se pripravljaja kar nekaj letal. Vsi imajo bojno raketo in na srečo jim je uspelo uničiti komet.

Anže Peharc, D3.Kovor

Pripravil bom raketo in z njo poletel na morje. S seboj bom vzel potapljaško opremo in hrano. Na morju si bom kupil gliser in ribiško palico. Potem bom šel z gliserjem in palico na sredino morja in tam lovil ribe in iskal orjaške školjke. Potem bom šel na obalo, kjer bom iskal zakopane školjke v pesku. Vozil se bom z gliserjem po vodi in opazil, da mi spušča. Gliser se bo potopil in pojedla me bo orjaška školjka.

Anja Golmajer, D3.Kovor

Z raketo bom odletela na Luno. Na Luni se bom sprehajala in raziskovala. Počela bom veliko stvari: jedla, se igrala, pila čaj... Ko se bom naveličala, bom z raketo odletela domov. Staršem bom povedala, kaj vse sem počela na Luni. Ponoči bom tudi sanjala o tem. Naslednji dan bom spet poletela na Luno in tam tudi prespala. Ko bo počitnic konec, se bom vrnila v šolo.

Andraž Osredkar, D3.Kovor

Z raketo sem odletel v vesolje. S seboj sem vzel hrano, pijačo in nočni daljnogled. Pristal sem na Marsu in videl Marsovčke. Videl sem robote, ljudi, ki imajo tri glave, in miši. Potem so me Marsovčki napadli in sem odletel na Saturn. Do tja bi trajalo pet let. Nisem prišel do Saturna, ker me je ustavil meteor. Na meteor sem postavil dinamit in ga je razneslo. Tako sem pristal na Saturnu, kjer sem ostal nekaj let. Ker sem se naveličal živeti tam, sem se odločil, da se vrnem domov. Doma mi starša nista verjela, da sem nekaj let preživel v vesolju.

Jurij Zupan, D3.Kovor

Pripravil bom raketo in odletel na morje. Na morju bom lovil ribe in rake. Nato bom šel v mesto in se vozil z motorjem. Šel bom na morskico in zvečer utrujen legel v posteljo.

Klemen Tadel, D3.Kovor

Pripravil bom raketo. Raketa bo poletela na Luno in iz rakete se bo prikazal robotek, ki jo bo slikal. Ko se bo robotek vrnil, se bo spremenil v raketo in lahko bom pregledal slike, ki jih je posnel na kaseto. Videl bom, če bo padel meteor. Poslal bom raketo in ko bo raketa pri meteorju, bom pritisnil in ga tako razstrelil.

Jaka Gašperin, D3.Kovor

Pripravil sem raketo, kruh, sok in hrčka. Z raketo sem poletel v vesolje in videl Marsovce in tri druge rakete. Pristal sem na nekem planetu in izstopil. Zagledal sem Marsovca s tremi glavami in sedmimi nogami in se močno prestrašil. Šel sem v nek star vesoljski avto. Prižgal sem ga, malo sem se peljal, a mi je kmalu razpadel. Videl sem grad. Vstopil sem in opazil, da je zapuščen. Videl sem le okostnjake. Odšel sem nazaj v raketo in odletel na drugi svet.

UČENCI 2.A RAZREDA RAZMIŠLJAJO O ŠOLI...

Jan: V razredu smo veseli in se igramo. Smo prijatelji in ubogamo učiteljico. Smo razigrani.

Alen Bešič, 1.a

Lovro: V šoli imam veliko prijateljev. Neža K. je moja najboljša prijateljica. Sara mi je zelo všeč.

Ajda: Si jaz, si jaz, si jaz gradim prijateljstvo, si jaz, si jaz gradim prijateljstvo, si jaz, si jaz gradim prijateljstvo.

Si ti, si ti, si ti gradiš prijateljstvo, si ti, si ti, si ti gradiš prijateljstvo.

Karin Tanacek, 1.a

Nejc: V šoli se imam lepo. Moj najboljši prijatelj je Tomaž. Jaz sem dober.

Sara: V šoli se zelo dobro počutim. Imam dobre prijatelje. Upam, da bomo še naprej dobri prijatelji. Včasih se tudi skregamo. V šoli sem, da se kaj naučim.

Emalaura: Ta razred imam zelo rada. Imam veliko prijateljev in se zelo zabavam. Učimo se zanimive stvari.

Neža K.: V šoli imam veliko prijateljev. Naša učiteljica je zelo prijazna. Skrbimo za lep razred. V šoli se imamo radi. V šoli se imamo lepo. Ubogamo učiteljico. Se lepo obnašamo. Smo prijatelji. Med poukom sodelujem. Se ne tepem in ne brcam. To sem jaz.

Tilen: Moji sošolci so prijazni. Jan je zelo prijazen. Luka je malo nagajiv. Lovro je nagajiv. Vse punce so prijazne. Nekateri fantje so prijazni. Tudi Matic je malo nagajiv. Miha je prijazen.

Iva: V šoli se počutim dobro. V šoli se imamo radi. Srečen dan.

Neža B.: V šoli se imam zelo lepo. Imam veliko prijateljev. Nastjo imam zelo zelo rada in je moja najboljša prijateljica v tem razredu. In razred imam tudi zelo rada.

Matic: Meni je slabo točno zdaj. Šola je brez veze. Moj najboljši prijatelj je Matej. Moj »pred najboljši« prijatelj je Tomaž.

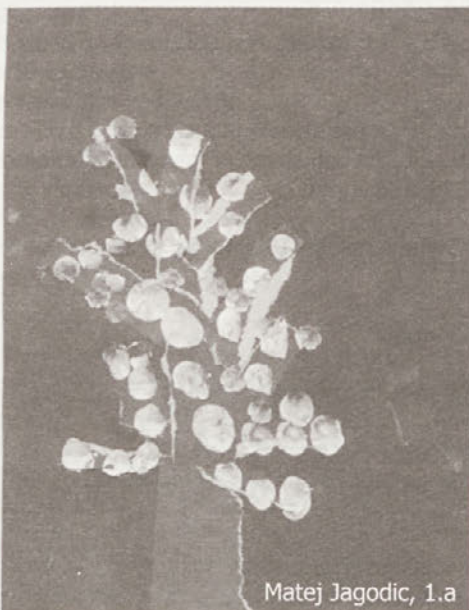
Nastja: Imam se lepo, ker bom čez en mesec imela rojstni dan. Nežo B. imam zelo zelo rada. Imam veliko prijateljev. Naredili smo skupinski živalski vrt. Imam vas 100 krat zelo rada. Najbolj Saro, Nežo B. in Ajdo. Lep pozdrav.

Luka: Računam. Nato je malica. Potem gremo ven na hodnik in se igramo. Takoj, ko zvonijo, gremo v razred. Smo prijatelji.

Demir: Jaz sem v šoli dober. Včasih se otroci tepejo. Včasih smo prijatelji. Včasih mečemo stvari. Včasih ne ubogamo učiteljice. Želim si, da bi bili do konca življenja prijatelji.

Miha: V šoli se počutim fenomenalno. Včasih tudi slabo. Ni mi všeč matematika. Všeč mi je likovna. Ni mi všeč, da se tepemo. Vseeno smo prijatelji.

Matej: Šolo imam rad. V šoli se učim. V šoli imam prijatelje. Moj najboljši prijatelj je Tomaž. V šoli smo prijatelji.

Matej Jagodic, 1.a

BARVICA RADA

BARVA IN SE

SMEJE.

BARVICA RADA

RIŠE IN JOKA.

NEŽA PINTARIČ, 1.b

Tatjana Štefanič, učiteljica in
Marija Likozar, vzgojiteljica

Vsak novi začetek je težak. Je bil vstop v šolo za naše prvošolce prav tako težka preizkušnja? Učenci 1. b so takole opisali svoje občutke :

Nina : Začetek šolskega leta sem komaj čakala. Vedela sem, da bom spoznala nove otroke. V šoli je dobro. Ker se poznamo, se tudi igramo. »Zdej« že komaj čakam konec, ker bom lahko doma. Malo mi bo dolgčas za svojimi prijatelji.

Neža : Ko sem prišla prvič v šolo, mi je bilo všeč, saj sem spoznala nove prijatelje. Veliko smo se učili, nekaj tudi že znam. Sedaj že komaj čakam konec.

Jaka : Na prvi šolski dan sem se imel zelo lepo. Želel sem si, da bi bil v razredu z Nežo in Valerijo. Želja se mi je uresničila. Vesel sem, da sem spoznal nove prijatelje.

Benjamin : Nisem imel strahu. Moj brat Grega se je jokal, ker se je bal, da ne bom več prišel domov. Jaz pa sem vedel, da bom prišel.

Luka : Strah me ni bilo. Všeč mi je vse, a mislil sem, da se bomo manj učili.

Andrej : Nisem se bal priti v šolo. V šolo me je pripeljala mami. Sedaj komaj čakam počitnice.

Lea : Ko sem prvič šla v šolo, me je bilo malo strah. Strah sem izgubila, ko sem s torbo prispela v šolo. Sedaj me ni več strah, v šolo prihajam že sama in tudi odhajam sama.

Monika : Ko sem prišla v šolo, sem bila vesela. Pripeljala me je mami in spremljal naju je bratec. Sedaj v šolo prihajam z avtobusom, skupaj s prijateljico Teo. Z njo tudi odhajam iz šole.

Tea : Všeč mi je, ker bodo počitnice. Ne maram nalog. Rada se igram. Moji učiteljici sta strogi.

Nika : Všeč mi je, ker sem šla v 1.b razred. Prvi dan me je v šolo pripeljala mami.

Anamarija : V 1.b sem prišla iz Kranja, iz šole Stane Žagar. Tu mi je bolj všeč. V Kranju sta bili učiteljici bolj strogi. V novo šolo me ni bilo strah priti, komaj sem čakala, da grem.

Tjaša : V šoli mi je »fajn«. Delamo naloge. Všeč mi je, ko se učimo peti.

Žiga : Meni je v šoli boljše kot doma.

Tilen : Rad sem v šoli. V šoli se učimo, doma pa ne. Všeč mi je, ko gremo ven in igramo nogomet.

Nika : Komaj sem čakala, da grem v šolo, malo pa me je bilo tudi strah. Všeč so mi naloge.

Domen : Meni je bilo zelo všeč, ko sem prišel v šolo. Malo me je bilo tudi strah. Hitro sem se navadil in videl, da šola ni nič »kaj takega«. Zdaj me ni več strah. Na začetku šole še nisem imel tako rad, nato sem ugotovil, da je šola »fajn« in zato mi je zelo všeč.

Jan : V začetku me ni bilo nič strah. Najbolj super mi je, ko gremo ven. Naučil sem se računati pri matematiki. Rad telovadim.

Nekateri učenci in učenke v 1.b že berejo in pišejo. Ena izmed teh je Nina Žumer. Ob obisku Dežele čarovnice Uršule je nastal tale zapis :

V DEŽELI ČAROVNICE
URŠULE
V TOREK 16. MAJA 2006
SMO 1. RAZREDI ODŠLI V
DEŽELO ČAROVNICE
URŠULE. TAM MI JE BIL
ZELO VŠEČ KER SMO
NABIRALI RUDO IN IGRALI
S NEGULJČKO IN SEDEM
PALČKOV. PA ŠE PALČKI SO
NAM SKUHALI ZELO
DOBRO MALICO.

Tisti, ki še ne pišemo, pa zelo radi kaj naslikamo.

Nika H.

Nika T.

Monika

Kot vidite, šola ni bav-bav in v 1. razredu se imamo tudi učiteljice skupaj z našimi učenci zelo »fajn«.

Klara Jukič Wilfan, D3.Kovor

Hitimo, hitimo,
hitimo že s sanmi.
Se sankamo, se drsamo
in smučamo s smučmi.
Veseli smo, a časa ni,
hitro mine teden dni.
V šolo treba bo:
tam se bomo učili
in si znanje pridobili.

Anja Golmajer, D3.Kovor

Oj, počitnice predrage,
končno ste prišle.
Snega ste nam prinesle,
pa še mamica doma je.
Vsi otroci na sneg hitimo,
smučmi in sanke vzemimo
in po bregu se spustimo.

Benjamin Štangar, 1.b

Jurij Zupan, D3.Kovor

Počitnic se že veselim,
da v toplice odhitim.
Tam bazeni veliki so,
kjer se otroci kopajo.
Čas pa hitro teče
in počitnice izteče.
Šola se začela bo
in učenja polno bo.

Jan Kavčič, D3.Kovor

Juhuhu, zimske počitnice so tu!
Šolo bomo zaklenili
in se s prijatelji veselili.
Skupaj bomo v sneg skočili
in snežaka naredili.

Pia Zupan, D3.Kovor

Vreme lepo je bilo,
sonce grelo je močno.
Smejali se na vsa usta,
ko smo praznovali pusta,
našemljeni hodili naokrog,
da kmalu nismo več čutili svojih
nog.
Ko pa krofe smo dobili,
na boleče noge smo pozabili.

Aleš Ručigaj, D3.Kovor

Počitnice so krasen čas,
če smučat, sankat, drsaš znaš.
Pa tudi, če ti to ne gre,
še vedno ti zabavaš se.

Na šolo kar lahko pozabiš,
igre, karte uporabiš.
S prijatelji se več igraš,
pa še za kino čas imaš.

Prehitro mine teden dni
in šolski zvonec že zvoni.
Spomini pa ostanejo,
zares bilo nam je lepo.

Blaž in Andraž O., D3.Kovor

Zunaj pada sneg
in mi gremo na breg.
Vzeli bomo sani
in nove smučmi.
Ko po bregu se spustimo,
se novih snežink veselimo.
Saj imamo počitnice,
ki si jih že dolgo želimo.
Čas počitnic ni večer,
zato je vsak otrok, po koncu
počitnic tečen.
Spet bomo odšli v šolo,
kjer se bomo naučili novo
matematično nalogo.
V šoli se bomo učili
in veliko novih prijateljev dobili.

Domen Jančič, 1.b

KAJ MORAŠ STORITI, DA GREŠ LAHKO NA POČITNICE?

Anže Peharc, D3.Kovor

Kužu Lužu moraš naliti vodo,
paziti, da je ne zliješ.
Šolske stvari v omaro moraš
zakleniti,
pa muhe Puhe poloviti.
Stvari pograbiti,
v avto pohiteti,
dobro zakleniti
in odbrzeti.

PA SEM »ŠU«,
PA SEM »ŠU«,
PA SEM SE V RAVNATELJA »ZABU«.
RAVNATELJ JE »PADU«,
JAZ PA »UŠU«.
(Jan Benedik, Ožbej Kuhar, D 3.B)

Nina Žumer, 1.b

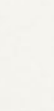

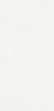

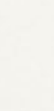
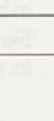
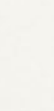

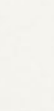

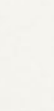

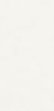

Lopar komar je šel na cesto
z imenom Mesto.
Preštel do tri
in padel v smeti.
Cincaradrija, cincaradra.

(Jan Benedik,
Ožbej Kuhar, D 3.B)

ZAJEC MURI NA OBISKU

	Ime mu je Muri. Ima dolga ušesa. Ves čas se premika. Je močnejše postave. Trenutno je v hrčkovi kletki. Ima modre oči. Je seno. <i>(Matic Cokan, D 3.B)</i>	
	Ime mu je Muri. Je seno. Ima dolga ušesa. Je debel. Vodo pije kot »norec«. Ovohava kletko. Ima rjave oči. Je v hrčkovi kletki. Je sive barve in ima brke. <i>(Ožbej Kuhar, D 3.B)</i>	
	Ime mu je Muri. Je v kletki. Je seno in pije vodo. Ima rdeče oči. Zdajle pije vodo. Ima kratek jezik. Je zelo debel. Težek je dva kilograma. Ima velika ušesa, dolge noge, dolge brke in kratek rep. Zelo dobro sliši. Živi v drvarnici. <i>(Neža Šlibar, D 3.B)</i>	
	Zajcu je ime Muri. Sedaj je v posodi. V posodi ima seno. Zdaj je seno. Ima dva dolga ušesa. Ima črne kratke brke in sive oči. Je zelo debel. <i>(Klemen Mrak, D 3.B)</i>	
	To je Matičev zajec. Živi v posodi. Je radoveden. Ima rdeče oči. Je debele postave. Ima dolga ušesa. Težek je dva kilograma. Rad je seno. V posodi ima rezervar za vodo. <i>(Anže Špendal, D 3.B)</i>	
	Ime mu je Muri. Živi v posodi. Je sive barve. Zelo rad je seno. Ima rezervar za vodo. Je radoveden. Ima dolga siva ušesa, sive oči, velike zobe, dolge brke, kratek jezik in rep. Težek je dva kilograma. Je debel. Sedaj je v hrčkovi kletki. Popije veliko vode. Zelo dobro voha in sliši. <i>(Alja Ljudmila Švab, D 3.B)</i>	
	Ime mu je Muri. Muri rad je seno in pije vodo. Ima velika ušesa in skače. Ima velike oči in štiri noge. Spredaj ima brke. Je sivo-črne barve. Zdaj počiva v kletki. Sedaj mu je vroče. Gleda naravo. Zdaj se veseli narave. <i>(Anita Dežman, D 3.B)</i>	
	Zajec v kletki ima rjave oči. Pije vodo in je seno. Je igriv. Je zelo velik. Ima majhno glavo in velika ušesa. Velike noge ima za hiter tek. Zelo je hiter, tako da uide lisici. Različne jedi poje z užitkom. Rad skače, voha in spi. Se ziblje. Koplje seno, da najde semena. <i>(Jan Benedik, D 3.B)</i>	
	Je Matičev zajec. Ime mu je Muri. Ima majhen repek. Njegova dlaka je sivo-črna. Ima velika ušesa. Zelo rad pije vodo. V kletki ima seno. Ima črne oči. <i>(Tina Škrjanec, D 3.B)</i>	
	V kletki je zajec Muri. Je zelo debele postave. Zelo rad je seno in pije vodo. Je sive barve. Ima sive oči. Zelo dobro voha kletko. Ima tudi dolga ušesa. <i>(Tara Kenda, D 3.B)</i>	
	V kletki je zajec Muri. Je zelo debele postave. Zelo rad je seno in pije vodo. Ima zelo velika ušesa. Je sive barve. Ima sive oči. Ima zelo velike brke. Zelo dobro ovohava kletko. V kletki ima seno, stekleničko za vodo in kolo. <i>(Katja Šober, D 3.B)</i>	
	Živi v posodi. Je sive barve. Ime mu je Muri. Ima dolga ušesa in dolge zadnje noge. Ima rdeče oči. Težek je dva kilograma. Popije veliko vode. Ima velike zobe. Star je dve leti. Je seno in zelo dobro sliši. Doma ima še prijatelja Čurija. Podarila mi ga je mama. <i>(Matic Novak, D 3.B)</i>	
	Živi v posodi. Je sive barve. Ime mu je Muri. Star je dve leti. Ima dolga ušesa in dolge zadnje noge. Težek je dva kilograma. Ima rdeče oči in velike zobe. Praska se po hrbtu. Ima rezervoar za vodo. <i>(Tim Boldin, D 3.B)</i>	
	Ime mu je Muri. Je Matičev zajec. Zdaj je seno in pije vodo. Je zelo debele postave. Ima modre oči. Rad pije vodo. Ima velika ušesa, majhen repek in mehko dlako. Je črno-sive barve. Živi v hrčkovi hiši. <i>(Teja Čeh, D 3.B)</i>	

kot **P**apir, **P**isanje, **P**isatelj, **P**ravljica ...

PRAVLJICA O BRVI IN OVCAH

Pastir je pasel ovce pri kmetu. Nekoč je močno deževalo. V tem kraju je bila ena sama brv. Pastir je moral prepeljati ovce čez to brv. Ovc pa je bilo zelo veliko...**In kako gre pravljica naprej? Tako, če si konec kar sami izmislimo :**

	<p>Nekega dne so ovce dobile moč letenja. Imele so tudi vid v prihodnost. Videle so kmeta, ko jih je nameraval pokončati. <i>(Matic Cokan, D 3.B)</i></p> <p>Nekega dne so bile že skoraj vse ovce na drugem bregu. Le ena še ni prišla čez brv. Pastir je bil zelo žalosten in zaskrbljen. Šel je naprej in ni bil nič vesel. Ovčke so tekle naprej, a niso bile vesele. Izgubljena ovca pa se je vendarle rešila in prišla srečno domov. <i>(Neža Šlibar, D 3.B)</i></p>	
	<p>Nekega dne so bile vse ovce na drugem bregu. Potem je prišel volk in ovce nagnal. Pastir je šel h kmetu. Kmet ga je vprašal, kje ima ovce. Pastir je vse povedal po resnici. Kmet pa se je razjezil in ga nagnal. Pastirjev oče je bil razočaran. Pastir je našel novo službo. Sedaj sta imela denar in oče se je pomiril. Živela sta srečno do konca svojih dni. <i>(Klemen Mrak, D 3.B)</i></p>	
	<p>Nekega dne so bile že skoraj vse ovce na drugem bregu, le ena še ni prišla čez most. Škripalo je in kar naenkrat se je most podrl in ovca je padla v vodo. Pastirček je ves objokan prišel na kmetijo. Kmet je bil jezen in mu je rekel, naj drugič bolj pazi. A nekega dne se je ovčka rešila in prišla na kmetijo. Pastirček in kmet sta bila tako vesela, da sta kar skakala od veselja. In vse se je srečno končalo. <i>(Alja Ljudmila Švab, D 3.B)</i></p>	
	<p>Nekega dne so bile vse ovce na drugem bregu. Pastirček je pustil ovce. Šel je domov. Na dvorišču je videl kmeta, ki ga je močno objel. Zahvalil se mu je. Potem je šel k brvi in videl jih je, da gredo zopet po brvi. Rekel jim je: Stop, ne hodite čez brv! Ovce ga niso ubogale in šle so čez brv. Spraševal se je, kaj naj naredi. Na pomoč je prišla vila. Rešila je pastirčka in ovce. In tako se pravljica srečno konča. <i>(Tina Škrjanec, D 3.B)</i></p>	
	<p>Nekega dne so bile vse ovce na drugem bregu. Ko jih je pastir pripeljal nazaj, ga je kmet pohvalil. Dal mu je eno ovco, ker je bil zelo priden. Pastir je ovco peljal v mesto. Tam je ovco prodal in kupil stanovanje. <i>(Tara Kenda, D 3.B)</i></p> <p>Nekega dne so bile vse ovce na drugem bregu. Ko pa so prišle čez, so vse padle v reko in pastir je objokan prišel domov. Ko je povedal kmetu, kaj se je zgodilo, je še kmet bruhal v jok. Čez nekaj časa se je kmetu posvetilo in kupila sta veliko novih ovc. Te ovce pa so bile čudne in so znale voziti avto. Odšle so na morje in tam živеле srečno do konca svojih dni. <i>(Katja Šober, D 3.B)</i></p>	
	<p>Nekega dne so bile vse ovce na drugem bregu. Le ena ovčka je padla v vodo in voda jo je odnesla. Ovca je utonila. Pastirček jo je povsod iskal in našel jo je mrtvo v vodi. Kmet je kupil nove ovce. Pasle so se. Potem se je kmet postaral in je umrl. Ovce so mu ušle in prišle so na drugo kmetijo. Našle so drugega kmeta, ki jih je hranil. Kmet jih je pozabil na paši. Ponoči je prišla huda nevihta in vse ovce so poginile. Zjutraj se je kmet spomnil, da je pozabil na ovce. Hitro je stekel k ovcam, a le ena je preživela. Ta ovca je živela trideset let in pri tridesetih je poginila. <i>(Matic Novak, D 3.B)</i></p>	

Jan Kavčič, D3.Kovor

Dedek, lahko noč,
En poljub še za to noč.
Dedek, dobro spi,
Enkrat že zapri oči.
Ko pa se zbudiš, se pa nasmejiš!

Sašo Bogataj, D3.a

Andraž Osredkar, D3.Kovor

Dobro jutro,
En pozdrav,
Dragi dedek,
En kakav,
Ki si mi ga dal.

Gašper Farazin, D3.a

Anja Golmajer, D3.Kovor

Dedek moj res je faca.
Ej, kako na smučkah on drvi!
Dedek! Ustavi se no malo.
Ej, kako se mu mudi!
Kadar pade, se zelo smeji.

Miha Aljančič, D3.Kovor

Dedek je faca,
Edino on ve,
Da je čokolada
Enako zdrava
Kot babičina marmelada!

Aleš Ručigaj, D3.Kovor

Dedek moj me rad ima,
Enkrat z mano se igra,
Drugič pa me kam pelja.
Eno babico ima,
Ki dobro kuhat zna.

Timothy Brglez, D3.a

Anže Peharc, D3.Kovor

Danes ata naš praznuje,
Ej, kako je to lepo!
Da bi vsi še dolgo skupaj
Enako praznovali,
Kdaj pa tudi zaplesali!

Ula Pintarič, D3.a

Domink Vrabič Dežman, D3.a

Pia Zupan, D3.Kovor

Danes na Planino grem,
Enkrat se z
Dedkom povzpnem.
En sendvič pojem,
Kot bi mignil dol grem.

Raisa Čufurovič, D3.a

Jaka Gašperin, D3.Kovor

Dedek, o moj zlati dedek,
En, dva, tri.
Dedek, pridi k meni ti.
En, dva, tri.
Komaj čakam, da pri meni si ti!

Patricija Krapež, D3.a

Klemen Tadel, D3.Kovor

Mojemu atiju je ime Aleš. Po poklicu je čevljar. Imam brata. Ime mu je Grega. Hodi v vrtec. Star je pet let. Jaz sem Klemen. Hodim v šolo, v tretji razred. Star sem osem let. Doma imamo papagaja. Ime mu je Popi. Je modre barve. V prostem času hodimo v gore. Imamo se radi.

Anže Peharc, D3.Kovor

Živim v štiričlanski družini. Mami je ime Barbara. Po poklicu je organizator poslovanja. Zaposlena je v Merkurju. Oči Boštjan je po poklicu blagovni manipulant. Zaposlen je v skladišču. Imam tudi brata Aleša. Star je šest let in hodi v 1. razred. Jaz sem Anže. Star sem osem let in hodim v 3. razred. Doma imam še hišnega ljubljence – paličnjaka.

Katja Košir, D3.a

Klara Jukič Wilfan, D3.Kovor

Živim v petčlanski družini. Mami Jelena je po poklicu diplomirani ekonomist. Dela v pisarni. Ati Ivo je po poklicu podjetnik in dela v pisarni. Brat Leon je star 18 let in hodi v 4. letnik Gimnazije Kranj. Brat Jakob je študent, star je 19 let. Jaz sem Klara, stara sem 8 let in hodim v 3. razred. V prostem času smo poleti na morju, pozimi pa na smučanju.

Miha Aljančič, D3.Kovor

Živim v štiričlanski družini. Mami je po poklicu cvetličarka, ime ji je Gabi. Ati je tudi cvetličar in ime mu je Primož. Moja sestra je stara 13 let. Ime ji je Sara in rada jaha. Moje ime je Miha. Star sem 8 let, obiskujem gimnastiko. V prostem času gremo na kopališče.

Aleš Ručigaj, D3.Kovor

V naši družini so štirje člani. Mamici je ime Darja, je diplomirani inženir računalništva. Očiju je ime Marko, je diplomirani ekonomist. Sestra Sara je stara 11 let. Jaz sem Aleš, star sem 8 let in igram nogomet. V prostem času smučamo, hodimo v hribe in gremo na morje.

Marcel Zavrl, D3.a

Dominik Šnobel, D3.a

Jan Kavčič, D3.Kovor

Sem Jan Kavčič, star 8 let, in hodim v 3. razred. V prostem času treniram nogomet, kolesarim in smučam. V naši družini je pet članov. Mami Tatjana je po poklicu vzgojiteljica in v vrtcu pazi na otroke. Oči Darko je po poklicu računalniški tehnik in piše programe za telefonske centrale. Imam brata Grega, star je 18 let. Sestri je ime Katja, stara je 10 let.

Janez Bekš, D3.Kovor

Živim v tričlanski družini. Ime mi je Janez. Star sem 8 let. Hodim v tretji razred devetletke. Moji mami je ime Beti, očku pa Daniel. Mami je po poklicu tekstilni tehnik in dela v Svilanitu. Očka je prodajni zastopnik.

Tinkara Mali Hočevar, Petricija Julija Novak, Vanja Čosič, D3.a

Andraž Osredkar, D3.Kovor

Živim v štiričlanski družini. Mami je ime Tamara, po poklicu je trgovski poslovodja. Dela v trgovini Mercator. Očiju je ime Matjaž, po poklicu je električar. Dela v trgovini Orbico. Med prostim časom se sprehajamo po gozdu. Jaz sem Andraž, imam brata Blaža. Sva dvojčka, stara 8 let. Doma imam kuža in muco.

TEKMOVANJE	Število učencev na tekmovanju	Število priznanj
Digitalna fotografija		
Mednarodni FOTOGRAFSKI NATEČAJ	786	1
ŠOLSKO TEKMOVANJE V ZNANJU FIZIKE 9.r	13	5
ŠOLSKO TEKMOVANJE V ZNANJU FIZIKE 8.r	8	2
PODROČNO TEKMOVANJE V ZNANJU FIZIKE 9. r	82	6
PODROČNO TEKMOVANJE V ZNANJU FIZIKE 8. r	85	1
DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU FIZIKE 9. r	142	2
PODROČNO TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE 9.r	13	6
PODROČNO TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE 8.r	13	1
PODROČNO TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE 7.r	11	2
DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE 9.r	331	-
VESELA ŠOLA – ŠOLSKO TEKMOVANJE	28	11
VESELA ŠOLA – REGIJSKO TEKMOVANJE	11	6
VESELA ŠOLA – DRŽAVNO TEKMOVANJE	6	1
ŠOLSKOTEKMOVANJE IZ ZGODOVINE	19	6
DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE	3	3
TEKMOVANJE ZA BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE	10	5
DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA SLOVENŠČINE	3	2
ZNANOST MLADINI – MLADI RAZISKOVALEC	PODROČNO TEKMOVANJE RAZISKOVALNA NALOGA	2
ŠOLSKO TEKMOVANJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE	15	3
SLADKORNA BOLEZEN		
PROTEUSOVO PRIZNANJE		
PROTEUSOVO PRIZNANJE		
ZNANOST MLADINI – MLADI RAZISKOVALEC	PODROČNO TEKMOVANJE RAZISKOVALNA NALOGA	2
ZNANOST MLADINI – MLADI RAZISKOVALEC	PODROČNO TEKMOVANJE RAZISKOVALNA NALOGA	1
ZNANOST MLADINI – MLADI RAZISKOVALEC	PODROČNO TEKMOVANJE RAZISKOVALNA NALOGA	2
ZNANOST MLADINI – MLADI RAZISKOVALEC	PODROČNO TEKMOVANJE RAZISKOVALNA NALOGA	1
ZNANOST MLADINI – MLADI RAZISKOVALEC	PODROČNO TEKMOVANJE RAZISKOVALNA NALOGA	1
ZNANOST MLADINI – MLADI RAZISKOVALEC	PODROČNO TEKMOVANJE RAZISKOVALNA NALOGA	2
ZNANOST MLADINI – MLADI RAZISKOVALEC	PODROČNO TEKMOVANJE RAZISKOVALNA NALOGA	2
KAJ VEŠ O PROMETU?	4	3
VARNOST ZA VSE	65	

Ime in priimek učenca			DOSEŽEK	MENTOR
Matic Kozinc			4. mesto na državnem	Dina Pintarič
Matic Kozinc			1. mesto	Dina Pintarič
1. Jure Zdovc 2. Tilen Radosavac	2. Mateja Trnovec 4. Matevž Kutnar	4. Maruša Žlindra	Vsi bronasto Stefanovo priznanje	Mihael Zaletel
1. Tina Rozman 2. Sara Truden			Vsi bronasto Stefanovo priznanje	Aljaž Slivnik
1. Jure Zdovc 8. Maruša Žlindra	13. Matic Kozinc 15. Tilen Radosavac	33. Mateja Trnovec 41. Matevž Kutnar	Vsi srebrno Stefanovo priznanje	Mihael Zaletel
18. Tina Rozman 69. Sara Truden			srebrno Stefanovo p. -	Aljaž Slivnik
41. Jure Zdovc 52. Maruša Žlindra		133. Matic Kozinc	zlato Stefanovo p. zlato Stefanovo p.	Mihael Zaletel
1. Jure Zdovc 2. Sašo Smolej 2. Matevž Kutnar	6. Lea Veternik 7. Mateja Trnovec 7. Maruša Žlindra	9. Tilen Radosavac 10. Željka Ristič	srebrno Vegovo p. srebrno Vegovo p.	Mihael Zaletel
3. Martin Pernuš 7. Tina Rozman		9. Anzej Kuhar	srebrno Vegovo p. -	Mihael Zaletel
4. Jera Meglič 5. Rok Zupan		7. Timotej Mrvar 8. Matej Dobre	srebrno Vegovo p. srebrno Vegovo p.	Tatjana Lah Tatjana lah
218. Sašo Smolej 253. Matevž Kutnar		253. Jure Zdovc		Mihael Zaletel
Anita Klemenčič, Matej Langus, Maša Černilec, Gašper Žlindra, Maja Umek, Anže Marin, Ana Sajovec, Katarina Legat, Sara Ručigaj, Maja Oblak, Tina Rozman			Bronasto priznanje	Jožica Ropoša
Anita Klemenčič, Matej Langus, Gašper Žlindra, Sara Ručigaj, Maja Oblak, Tina Rozman			Srebrno priznanje	Jožica Ropoša
Sara Ručigaj			Zlato priznanje	Jožica Ropoša
Matevž Kutnar, Matic Kozinc, Marijana Livk, Maruša Žlindra, Petra Gros, Tilen Radosavac			Bronasto priznanje	Marta Frantar
Matic Kozinc, Maruša Žlindra, Tilen Radosavac			Srebrno priznanje	Marta Frantar
Maruša Žlindra, 9.a, Tjaša Špendal, 9.a, Eva Praprotnik, 9.b, Mateja Trnovec, 9.b, Tina Rozman, 8.a			Bronasto priznanje	Tanja Ahačič
Tina Rozman, 8.a, Mateja Trnovec, 9.b			Srebrno priznanje	Tanja Ahačič
Tjaša Špendal, 9.a, Marijana Livk, 9.b			2. mesto	Tanja Ahačič
Marijana Livk, 9.b, Maruša Žlindra, 9.a			Bronasto priznanje	Tanja Ahačič
Maruša Žlindra, Urša Klančar, Željka Ristič			Srebrno priznanje	Romana Godnov
Maruša Žlindra			Zlato priznanje	Romana Godnov
Eva Praprotnik, Marijana Livk, Sara Truden			Srebrno priznanje	Romana Godnov
Sara Likozar, Tina Rozman			3. mesto	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Željka Ristič			4. mesto	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Marijana Livk, Eva Praprotnik			5. mesto	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Maja Bajd			2. mesto	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Tjaša Špendal			3. mesto	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Maša Vertelj, Nastja Šrumpf			5. mesto	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Saša Kos, Karin Podlipnik			6. mesto	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Rok Meglič, Žiga Mlinarič, Žiga Pintarič, Matic Ostreljč			5. - 8. mesta	Dušan Markič
Učenci 4.a, 4.b in 4. Kovor				Beti Bitežnik, Meta Vester, Irma Lipovec, Majda Fiksi

Prvošolci šolsko leto 2005/2006, foto: Dina Pintarič

Naravoslovni tabor 7. razredi, foto: Peter Jurkovič

Tečaj plavanja D3. razredi, foto: Peter Jurkovič

BONOLE, zmagovalni ekipi OŠ BISTRICA, foto: Matic Kozinc, 9.c in Domen Malovrh, 5.c

Tehnični dan – D3. razredi, foto: Matic Kozinc, 9.c

Naravoslovni dan – 8. razredi, foto: Tina Rozman, 8.a

Občinsko prvenstvo v gimnastiki, foto: Anže Šlibar, 7.a in Žan Dolinar, 5.c

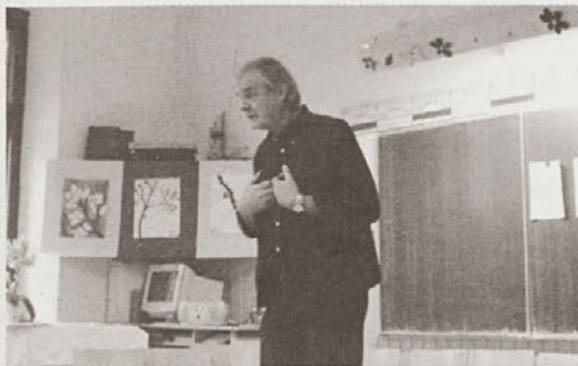
Srečanje V BODENTALU, foto: Domen Malovrh, 5.c

Podelitev priznanj za bralno značko, foto: Jure Zdovc, 9.b
Gost: g. Bogdan Novak

Naj GREGORČEK, foto: Dina Pintarič

Zimska idila; foto: Matic Kozinc, 9.c

Rumena pomlad; foto: Žan Dolinar, 5.c

Preobrazba; foto: Žan Dolinar, 5.c

Pogled v skrivnostni svet rastlin; foto: Matic Kozinc, 9.c

Lesna osa na cvetu; foto: Žan Dolinar, 5.c

Barve pomladi; foto: Žan Dolinar, 5.c

Barve jeseni I; foto: Anže Šlibar, 7.a

Barve jeseni II; foto: Anže Šlibar, 7.a